

PONTIFICAL COMMITTEE
FOR INTERNATIONAL
EUCHARISTIC CONGRESS

Dünyaya şifa vermek için Kardeşlik

« *Hepiniz kardeşsiniz* » (Mt 28, 3)

TEMEL METİN

53° ULUSLARARASI EFKARİSTİYA KONGRESİ
8-15 EYLÜL 2024 QUITO (EKVADOR)

© IEC 2024 QUITO
www.iec2024.ec

© PAPALIK KOMİTESİ
ULUSLARARASI EKARİSTİYA KONGRESİ
www.congressieucaristici.va

İlk baskı: Şubat 2024
Düzenleyen: P. Alessandro Amprino
Çeviren: Şule Rogenbuke

Sunuş

Quito şehri (Ekvador), 8 - 15 Eylül 2024 tarihleri arasında 53. Uluslararası Efkaristiya Kongresi için şenlikli bir şekilde donatılacak ve bu sırada renkli, iç içe geçmiş koloni sokakları, inancımızın Gizemini kutlamak için dünyanın her yerinden gelen binlerce insana ev sahipliği yapacak ve armağanların sevinçli paylaşımıyla, gökten inen yaşam ekmeği Mesih'e olan sevgimiz yenilenecek.

Bu küresel olayı göz önünde bulundurarak, Ekvador Yerel Komitesi İlahiyat Komisyonu, Papalık Uluslararası Efkaristiya Kongreleri Komitesi ile işbirliği içinde, "Dünyayı iyileştirmek için Kardeşlik" teması ışığında bu "temel metni" geliştirdi. Bu metin, Efkaristiya günlerine verimli bir şekilde hazırlanmak için Ekvador'daki ve her ülkedeki Kiliseye sunulan araçtır. Böylece kongrenin düşüncelerinin merkezinde yer alan insan kardeşliği bir hayal olarak kalmayacak, Efkaristiya kutlamasından yola çıkıp somutlaşmanın bir yolunu bulacaktır.

Metin, Latin Amerika halklarının inanç deneyiminin lezzetini taşıyor; bu, onların Uluslararası Kongre'ye bir şekilde katılmak isteyen herkesle paylaşmak istedikleri bir hediyedir. Quito Kilisesi, Söz ve Ekmek masasının etrafında, bizi yoğun bir şekilde seven ve bizi kardeş, aynı Babanın oğulları yapan Allah'ın merhametli varlığını keşfetmemiz için bir araya getirdiği bir Efkaristiya çadırına dönüştürülecek. Her Ayinin ve Efkaristiya ibadetinin kalbinde yer alan, dirilen Rab'bin Paskalya armağanı, bu armağan aracılığıyla anlam kazanıp ve aynı zamanda yaralarımızı iyileştirip, her bir erkek ve kız kardeşe ilgilenmemize yardımcı olacaktır.

Övgüyle kalplerimizi yükseltiyoruz ve Papa Francesco'in sözleriyle, Allah'tan, "yürekerimizi kardeşlerimizle karşılaşmaya hazırlamasını diliyorum. Böylece siyasi düşünce, dil, kültür ve din kökenli farklılıkların üstesinden gelebilelim. Ondan tüm varlığımızı, hataların, yanlış anlaşılmanın ve anlaşmazlıkları sebep olduğu yaraları iyileştiren merhametinin merhemiyle meshetmesini" isteyelim. (Fratelli tutti, 254).

+ Alfredo José Espinoza Mateus, sdb

*Quito Başpiskoposu ve Ekvador Primate'si
16 Haziran 2023, İsa'nın Kutsal Kalbinin Görkemli Bayramı*

GİRİŞ

Bir kardeşlik rüyası

« *Hepiniz kardeşsiniz* » (Mt 28, 3)

1. Papa Francesco, Matta İncili'nde yer alan İsa'nın bu sözleriyle Ekvador'un Quito şehrinde düzenlenecek 53. Uluslararası Efkariya Kongresi'ne ışık tutmak istedi. ¹Hoca'nın sözleri, öğrencilerini, aynı Babanın oğulları olarak kardeşlik ilişkilerinin farkına varmaya teşvik eder. İnançlı topluluk, ilahi bir görev gereği, insani ilişkilerini kardeşlik sevgisine, parçalanmış bir dünya için bir umut işareti, yaraları iyileştirmek için gerekli bir merhem olması gereken kardeşlik bağlarına dayandırmaya çağırılmıştır. Hoca pek çok halk arasında dolaşan Kilisesi aracılığıyla çağdaş topluma şunu hatırlatır: "*Hepiniz kardeşsiniz*" (Mt 23, 8).
2. Bu Efkariya Kongresinin bağlamı, kardeşliğin dünyayı iyileştirme konusundaki acelesini ifade etmektedir. Latin Amerika ve diğer kıtalardaki çeşitli ülkeler kendi içlerinde sosyo-politik krizler yaşamaktadır. Ülke sınırları ötesindeki çıkarlara emperyalist özelliklerle karşılık veren tarihsel, şiddet içeren ve sessiz bir sömürgeciliğin kalıntıları hâlâ varlığını sürdürüyor². Yoksulluğun ve adaletsizliğin arttığı, giderek adaletsizleşen ekonomik sistemi reddeden popüler gösterilere yol açıyor. "Latin Amerika'daki yoksulluk ve eşitsizlik, azalmak yerine derinleşen bir sorundur. Pandemi ve sonuçları, siyasi, ekonomik ve askeri düzeydeki gergin küresel bağlam ve ideolojik kutuplaşma, kalkınma çabalarının ve özgürlük özlemlerinin kapılarını kapatıyor gibi görünüyor."³ Avrupa, 20. yüzyılda yaşanan büyük küresel çatışmaların ve Batı'nın farklı toplumsal anlayışlarla yönetilen iki büyük bloğa bölünmesinin dehşetini hatırlatan bir savaşla kapılarında sarsılıyor. Orta Doğu'dan artan gerilim ve aralıksız şiddet haberleri geliyor. Yaygın yoksulluğun baskı altında olduğu Afrika'dan gelen tekneler, "daha iyi" bir dünyada sığınma arayan göçmenlerle dolu olarak demir atmaya devam ediyor. Burası, Akdeniz'in sularında ölen, limana varamayanlar için çoğunlukla erişilemez bir dünya.
3. Bu sadece yeryüzünde yaşayan çeşitli halklar arasındaki ilişkilerin iyileştirilmesi sorunu değil, aynı zamanda insan kalbinde barışı ve uzlaşmayı engelleyen yaraların iyileştirilmesi sorunudur. Dikkate alınması gereken şey şu ki, "aynı gemideyiz, hepimiz kırılmanız ve yönünü şaşırmanız,

¹Efkariya Kongresi'nin doğası hakkında bkz. RITUALE ROMANUM, De Sacra Communione et de Cultu Mysterii Eucharistici ekstra Missam, [Roma Ritüeli: Ayin Dışında Kutsal Komünyon ve Efkariya Gizmine İbadet], nn. 109-112.

² Bkz. Kültür ve Eğitim ve Bütünsel İnsani Gelişmeyi Teşvik Etmeye Yönelik Dikasterlerin "Keşif Doktrini" Hakkında Ortak Bildiri (30 Mart 2023).

³ CISAV, [İLERİ SOSYAL ARAŞTIRMA MERKEZİ, Latin Amerika. Teşhisler ve zorluklar (Latin Amerika Çalışmaları Dosyası)], (Querétaro 2023), 23.

ama aynı zamanda önemli ve gerekliyiz, hepimiz birlikte kürek çekmeye çağrıldık, her birimiz diğerini teselli etmeye ihtiyaç duyuyoruz." . Bu teknede... hepimiz varız."⁴ Efkaristiya Kongresi, Allah'ın armağanını ve Mesih'in Kalbinden akan Efkaristiya sevgisiyle kucaklanan tüm halkların kardeşler, aynı Babanın çocukları, kardeşliğin kurucuları olduğu bilincini yeniden alevlendirmemizi sağlayan bu lütuf zamanıdır: İnsanlar arasında kardeşlik ve yaratılışa kardeşlik.

4. Kilise ise sinodal bir muhakeme sürecinde bu bölünmelerin ortasında hareket ediyor ve kendini sorguluyor; yerel, kıtasal ve evrensel Kiliseler düzeyinde, birleşme ve paylaşma misyonunu yerine getirirken birlikte yürümeyi gerektiren sinodal olma temel özelliğini yeniden kazanmaya çalışarak, böylece her zaman "çadırının alanını genişletme" (Is 54:2), her zaman radikal katılımın, ortak aidiyetin ve derin konukseverliğin kardeşçe bir yeri haline gelerek görevini yerine getirir.⁵ Bunun için Allah'a şükredelim çünkü bu Efkaristiya Kongresi, Vatikan'daki Episkoposlar Meclisi'nin iki genel toplantısı (Ekim 2023-Ekim 2024) arasında gerçekleştirilecek olup, sinodalliğin merkezi ve en yüksek tezahürü olan Efkaristiya şöleninin kehanet işaretidir.⁶
5. Quito Başpiskoposluğu, Ekvador'un İsa'nın Kutsal Kalbine Kutsanmasının (25 Mart 1874) 150. yıldönümünde 53. Uluslararası Efkaristiya Kongresi'ne ev sahipliği yapmak üzere seçildi. Bu şehirde ilk ulusal Efkaristiya Kongresi uzun zaman önce 1886'da yapılmıştı; şimdi Ekvador'un Allah'ının halkı, Meryem'in Lekesiz Kalbinin koruması altında, tüm dünyadan Hıristiyanları Efkaristiya üzerinde düşünmeye ve dünyayı iyileştirmek için onu bir kardeşlik ortamı olarak yaşamaya davet ediyor.
6. Çarmıhtaki Mesih'in mızrakla delinen böğründen akan kan ve su, İncilci Aziz Yuhanna'nın (Yuhanna 19, 34) anlattığı gibi, Kilise'nin kaynağı ve zirvesi olan Vaftiz ve Efkaristiya'nın işaretleridir.⁷ Paskalya Gizeminden önce merakla kutlanan Efkaristiya, şüphesiz Mesih'in Kalbine bağlılığın ana yeridir.⁸ Papa VI. Pavlus şöyle tasdik ediyor: "Sunaktaki Sakramente daha da yoğun katılmak yoluyla en büyük armağanı Efkaristiya'nın ta kendisi olan Mesih İsa'nın kalbini arzuluyoruz."⁹ Mesih'in kardeşleri olan göksel Baba'nın oğulları, Allah ile en derin birlikteliğe ve kendi aralarındaki kardeşliğe bu sayede ulaşırlar.¹⁰ Efkaristiya'yı kutlamak, dini birliğin temelini oluşturan Allah'ın¹¹ sevgisinin ateşine kendini kaptırmaktır.
7. Yaralı bir dünyada yaşıyoruz; yaraları hala açık ve iltihaplı bir dünyada. İnsanlık tarihinin başlangıcından bu yana dökülen kanlarla lekelenmiş karşılaşmalar ve yollar olmuştur. Bugüne kadar kırılğanlar, küçükler, savunmasızlar, mirastan mahrum bırakılanlar, kamu yararının, sosyal adaletin, özgürlüğün ve insan haklarının dışına atılanlar; Paylaşılan ekmek çadırından, çocuk ve kardeş olarak bizi barındıran ortak yuvadan men ediliyorlar. Bir kardeşin hayatına kastetmek her zaman ortak yuva olan yaradılışa yönelik bir saldırdır.

⁴ PAPA FRANCIS, Pandemi Zamanında Olağanüstü Dua Anı, 27 Mart 2020.

⁵ Bkz. Sinod Genel Sekreterliği, "Çadırınızın alanını genişletin" (İşaya 54:2). Kıta Aşaması için çalışma belgesi, 24 Ekim 2022, n. 31.

⁶ Bkz. ULUSLARARASI TEOLOJİK KOMİSYONU, Kilisenin yaşamında ve misyonunda Synodality, 2 Mart 2018, n. 47.

⁷ Bkz. Lumen gentium, nn. 3.11.

⁸ Bkz. FRANCIS, Desiderio desideravi, nn. 24-26.

⁹ PAUL VI, Apostolik Mektup Investigabiles divitias Christi, 6 Şubat 1965, s/n.

¹⁰ Bkz. BENEDICT XVI, Deus caritas est, n. 14.

¹¹ Bkz. Desiderio desideravi, n. 57.

8. Dün olduğu gibi bugün de, Allah insanlığın acılarına ne sağır ne de ilgisizdir. Zamanı gelince, Allah Baba bize, günahın ve ölümün üstesinden gelerek ve aynı zamanda hayatımızın ekmeği ve çobanı olarak kurtuluşumuz için kendisini çarpmıha bile teklif eden, beden almış Söz olan Oğlu Mesih İsa'yı verdi. O, bizi kardeş yapan ve bizi barıştıran Allah'ın ekmeğidir; böylece bizimle birlikte yürüyen herkes artık bir yabancı değil, yakınımız ve yaşam arkadaşımız olarak kabul edilir. Ve Efkariyetiya çadırından, başkalarının da yaşaması için yaşamın sunulmasından, zalimlerin tam da şiddetlerinin tüketildiği yerde affedilmesinden, Rab'bin varlığı, içinde sürekli olarak öğrenmeyi öğrenen, nefret, düşmanlık ve bencillikle yaralanan bu dünyayı iyileştirmenin yolunu diyalog, uzlaşma ve barış haline getiren Hristiyan toplulukları yaratır.
9. 3 Ekim 2020'de, Assisi'li Aziz Francesco'in mezarı yakınında, Papa Francesco genelgesi *Fratelli Tutti*'yi imzaladı. Çok hızlı bir şekilde birçok kalpte evrensel kardeşlik özlemini yeniden alevlendirdi, günümüz dünyasında bu kardeşliğin açtığı yaraların altını çizdi, gerçek ve adil insan kardeşliğine giden yolları işaret etti, kişi ve kurumları bunun için çalışmaya çağırdı.
10. Sıfır enlemde, "dünyanın ikiye bölündüğü" çizgi üzerinde yer alan Quito şehri, herkesin Allah'ın, Mesih'in tam sevgisi tarafından kurtarılan ve iyileştirilen bu büyük kardeşlik hayalini paylaşmaya davet edildiği devasa bir Efkariyetiya çadırına dönüşecek şekilde genişliyor. Papa Francesco bizi şu şekilde teşvik ediyor: "Tek bir insanlık olarak düşleyelim, aynı insanî bedeni paylaşan yoldaş seyyahlar, hepimizi konuk eden bu yeryüzünün evlatları, her biri kendi inancı ya da kanaatinin zenginliğini taşıyan kişiler, her biri kendi sesini duyuran erkek ve kız kardeşler olarak hayal edelim"¹².
11. İçinde yaşadığı somut koşullar ve tarihsel sınırlar ne olursa olsun, kardeşliğin köklerinin insanın derinliklerinde olduğuna inanıyoruz. Bu, bize varoluşu daha güzel ve daha onurlu kılacak bir susuzluktan, bir özlemden, doluluk ve yaşam arzusundan söz ediyor.

Bundan Hristiyanlar için ortak bir arayışa ve tüm iyi niyetli insanlarla yenilenmiş bir diyaloga giden yolları aşma kararlılığı ortaya çıkıyor. Bu, Mesih'in şu beyanının farkındalığından doğan basit ve zorlu görevdir: "Hepiniz kardeşsiniz" (Mt 23:8).

1. YARALI BİR KARDEŞLİK

« Kardeşin nerede ? » (Yar. 4, 9)

12. « Kardeşin Habil nerede ? » (Yar. 4, 9). Bu, Kabil kardeşini öldürdükten sonra Allah'ın ona sorduğu sorudur. Bu soru, Habil'in kanının çığılığı yerden yükseldikten sonra gökten indi. Sürekli olarak yeniden ortaya çıkan ve bize insanın ve tüm yaratılışın kardeşlik konusundaki asıl amacını hatırlatan bir sorudur.

ALLAH'IN YARATILIŞ PLANI : EVLATLAR VE KARDEŞLER

¹² Papa Francis, *Fratelli tutti*, n. 8.

13. Ezelden beri, Allah insanları evlat edinmeyi, kardeş olmalarını, her şeyi sevgiden yaratmayı planlamıştır, böylece Kutsal Ruh'un armağanı olan karşılıklı sevgi aracılığıyla Allah Baba'nın ailesinin tarihçesi inşa edilebilsin. (Yar. 1- 2). Bu ideal, her şeyden önce bir kurtuluş planıdır, çünkü insanlar, sevgisi insanlara ulaşacak kadar büyük olan Allah'ın yardımını olmadan, Allah'a "evlat olma" sıfatı ile karşılık veremezler. Allah'ın sevgisi o kadar büyüktür ki, yaratılanlar bunu reddedip günaha girseler bile, bu sevgi onlara ulaşacak kadar ileri gider. Soy ve kardeşlik şeklindeki bu çifte görev bizi insan olarak tanımlar, çünkü aynı Babanın evlatları ve kendi aramızda kardeş olma kimliğini bize vermektedir.

Kardeşliğin kökü Allah'ın babalığına dayanır.¹³ Bu babalık, genel, farklılaşmamış ve tarihsel olarak etkisiz bir şeye değil, her insan için kişisel, özel ve olağanüstü derecede somut bir Allah sevgisine atıfta bulunur (Matta 6,25-30). Çocuklarını yaratan ve onları seven bu Allah'ın inisiyatifine, insanoğlunun vereceği bir yanıt olmalıdır. "Tanrı suretinde olduğu için insan bireyinin kişi onuru vardır: İnsan yalnızca bir şey değil, aynı zamanda biridir de. Kendisini tanıyabilir, kendisine egemen olabilir ve özgürce kendisini vererek başka insanlarla duygu ve düşünce birliğine girebilir, insan Allah'ın lütfu sayesinde, Yaradan ile bir antlaşma yapmaya ve Ona hiç kimsenin onun adına veremeyeceği bir iman ve sevgi cevabı vermeye çağrılmıştır".¹⁴

Aynı Baba'nın oğulları: kozmik bir kardeşlik

14. Yaradılışın tamamı tam bir birliğin tadını çıkarıyor. Kozmik topluluk bu anlamda aynı uyumun ritmiyle titreşir çünkü yaratılan her şey, her yaratığın özgürlüğü ve iyiliğiyle örülmüş bir ilişkiler ağının içine çekilir. İnsanoğlunun yaptığı veya yapmadığı her şey, tüm yaratılış üzerinde olumlu veya olumsuz bir etkiye sahip olacaktır.

Yaratılış hikâyesinde yaradılışın bakımı insana emanet edilmiştir. Bu nedenle her erkek ve kadın bu hediye karşılmalı, sevinmeli, düşünmeli ve saklamalıdır; aynı zamanda evi olan yaratılışta Yaradan'ı aramalı ve bulmalıdır; ve son olarak bu evde kendini tanımalı ve anlamalı, komşusuyla kardeşçe, sağlıklı, adil ve kalıcı ilişkiler kurmalıdır. Tüm yaratılışın görevi evrensel kardeşliktir, çünkü kurtuluş planı onda gerçekleştirilir.

GÜNAH: ALLAH İLE İLİŞKİNİN KESİLMESİ

15. Ancak başlangıçtan itibaren Adem ile Havva'nın yüreklerine Allah'ın iyiliğine dair şüphe ekilmişti (Yar. 3,1). Tanrı ile evlada özgü diyalog, şüphe ve mesafe sessizliğine dönüşür. Aden, karşılaşma ve diyalog ülkesi olmaktan çıkıp, ikiyüzlülük ve kusurların yeri haline gelecektir (Yar. 3,10).

Parçalanmış bir kardeşlik

16. Yaratıcının planlarından bu ilk uzaklaşma, Kain ile Habil arasındaki kardeşliğin bozulmasına yol açacaktır. Böylece kişi diğerinden ayrılmış olur ve üstelik, artık evlat kimliğini kaybetmiş olan büyük kardeş küçük kardeşini bir rakip ve tehdit olarak görmeye başlar. Günah insanı tek bir bireye indirger ve her anlamda yaratılışı yok etmeye çalışır.

¹³ Bkz. Age., n. 272.

¹⁴ Katolik Kilisesi Din ve Ahlak İlkeleri, n. 357.

Günah, Allah ile paydaşlığı, kardeşlik birliğini ve yaratılışla paydaşlığı bozmuştur. Ancak bu parçalanmalar kurtuluş tarihinde son sözü söylemez. Mesih'te ve bugün Kilisesi'nde gerçekleştirilen kurtuluş aracılığıyla, sakramentler ve ilahi sevgi aracılığıyla Allah, insanlığın yolunu, sorumlulukta, komşunun ve ortak evimizin bakımında tam birliğe doğru yönlendirmeye devam ediyor.¹⁵

17. Allah'ın Kain'e sorusu, bugün de tüm gücüyle bizi zorlayan bir sorudur: “*Kardeşin nerede?* » (Yar. 4,9). İnsanlık, kardeşlik çağrısını ama aynı zamanda bu çağrıya dramatik bir ihanet olasılığını da kendi içinde taşıyor.¹⁶ Pek çok savaşın ve adaletsizliğin temelinde yatan günlük bencillik bunun kanıtıdır: Pek çok insan, gerçekten tanışmadıkları kardeşlerinin ellerinden ölümü tadıyor! Başkalarına karşı sorumluluk ve özen, gerçekten kardeş olup olmadığımızı gösteren işaretlerdir. Kardeşlik, evlat olduğunu göstermenin gerçek yoludur, Allah'ı sevmenin gerçek yoludur: “Eğer biri ‘Allah'ı seviyorum’ derse ve kardeşinden nefret ederse, o bir yalancıdır; Çünkü gördüğü kardeşini sevmeyen, görmediği Allah'ı sevemez” (1 Yuhanna 4,20) “

ŞEKLİ BOZULMUŞ BİR KARDEŞLİK : KARDEŞLİKTEN DÜŞMANLIĞA

18. Kardeşler arasındaki sevgi o kadar gereklidir ki, bu bağ olmadan toplum var olamaz. Bu nedenle Allah'ın ailesi olarak kardeşlik, üyelerinin çeşitliliğinde gerçek dayanışmayı teşvik eder ve aralarında bir denge yaratır. Buradan kardeşliğin temel şartının köken dayanışması olması gerektiği sonucu çıkar. Papa Francesco, dünyanın duyarlı olmayı ve dayanışmayı unuttuğunu, bireyselliği veya görmezden gelmeyi tercih ettiğini hatırlatıyor.¹⁷

Kilise toplumsal kardeşliğin yok olmasını görmezlikten gelemez. Katolik olması onun herkes için olduğu ve dolayısıyla herkesin onun için aile olduğu anlamına gelir. Allah'ın Halkı her halkın ötesine geçer ve dünya halklarında vücut bulur. Böylece Kilise, çocuklarının acılarını ve yaralarını kendine mal ederek, onları hayırseverlik merhemiyle iyileştirmeye çalışır.

Yaralı bir toplum

19. Etrafımızda yaralı bir insanlık var. Yaşadığımız dünyada yeni yaralar açılırken, pek çok açık yaranın kaldığını görüyoruz. Bunlar örtülürse enfeksiyon kapıyor.¹⁸ Böylece korku, reddedilme, küçümseme ve duyarsızlık, yabancı düşmanlığa, şiddete, dışlanmaya, ötekileştirmeye, doğmamış çocuğun ve yaşlıların dışlanmasına dönüşüyor; kısacası ortak evimiz yok ediliyor. Hatta başkalarından bu uzaklaşmanın, insan türüne karşı giderek artan bir küçümsemeyle ortaya çıktığını söylememiz gerekiyor. Dünyayı kurutan yara budur; imha ve ölüm kültüründen sızan bir yara.¹⁹

Kilise de vücudundaki yaralardan muaf değil. Ayrıca üyeleri arasındaki ilişkilerin de sıklıkla parçalandığı görülüyor. Bugün, “baba / peder” olması gereken kişiler tarafından işlenen, savunmasız kişilerin mağdur edildiği, çoğu ciddi suç olan korkunç suiistimallere ilişkin artan bir farkındalık var. Papa Francesco çeşitli vesilelerle dini ideolojilerin vebasına, din adamları ve

¹⁵ Bkz. ULUSLARARASI TEOLOJİ KOMİSYONU, *Sinodalite cit.*, n. 12.

¹⁶ Bkz. Francis, 47. Dünya Barış Günü için Mesaj, Kardeşlik, barış için temel ve yol, 1 Ocak 2014, n.2

¹⁷ Papa Francis, *Audienca Generale* 2 Eylül 2020.

¹⁸ Bkz. Francis Karayipler ve Latin Amerika Katolik Üniversiteleri Organizasyonu Kongresi katılımcılarına konuşma, 4

Mayıs 2023

¹⁹ Bkz. *Fratelli tutti*, nn. 18-21.

halk arasındaki ruhbanlığın vebasına, “kariyerizm”e ve kadınların karar alma süreçlerine yetersiz katılımına karşı güçlü bir şekilde konuşmaktadır.²⁰ Kilise üyelerinin tüm eski yaraları hâlâ kanıyor.

Uzlaşmaya çağrı

20. Allah'a şükürler olsun ki, halkımızın tarihinin en karanlık anlarında daima sesler, hareketler, girişimler ve Ruh'un rehberliğinde gecede bir fener gibi yol göstermeyi ihmal etmeyen insanlar ortaya çıkar.

Bunun bir örneğini 1977'den 1980'e kadar San Salvador Başepiskopos'u olan Saint Oscar Arnulfo Romero'da (1917-1980) görüyoruz. Ülkesindeki özgürlüklerden yoksun bırakılmalar, silahlı kuvvetler ile farklı isyancı gruplar arasında gerçek bir iç savaşa yol açmıştı. Zengin ile fakir arasındaki eşitsizlik artmıştı ve servetin birkaç kişinin elinde birikmesi skandala dönüşmüştü. Başepiskopos Romero, insan haklarının savunulması için bir komisyon kurarak sessizlerin sesi oldu. İncil'i duyurması ve uğradığı haksızlıkları kınaması ile devrimci şiddeti reddetti. *Desaparecidos* (kaybolanlar)'un annelerine, mülkü elinden alınmış çiftçilere ve ötekileştirilenlere, onları kucaklayan Mesih yoluyla nasıl ulaşacağını biliyordu. Ne yazık ki, onun yoksullara yönelik çözüm odaklı seçeneği, dindarların, din adamlarının ve rahiplerin suikasta uğramasıyla sonuçlandı. Zulüm çilesine, vaazlarının vicdansızca manipülasyonuna ve kendi hayatına yönelik çok sayıda saldırıya maruz kaldı.

20 Mart 1980'deki Oruç Devresi'nin beşinci Pazar günü, daha sonra "ateş vaazı" olarak tanımlanacak olan ünlü bir vaaz verdi. Bir hafta içinde 43 kişinin öldürülmesinin ardından ordu mensuplarına, milli muhafızlara ve polise hitaben şunları söyledi: “Kardeşler, sizler bizimle aynı halktansınız, köylü kardeşlerinizi öldürüyorsunuz. Bir adamın verdiği öldürme emri karşısında hâkim olması gereken şey Allah'ın kanunudur, "Öldürmeyeceksin" diyen kanundur. Bir asker, Allah'ın kanunlarına aykırı olan bir emre itaat etme zorunluluğu yoktur. [...] Artık vicdanınıza dönmenin, günahın emri yerine vicdanınıza uymanın zamanıdır. [...] Allah adına, feryatları her geçen gün daha da yükselen, ağrıları göklere yükselen mazlumlar adına, size yalvarıyorum, yalvarıyorum, size Allah adına emrediyorum: zulmü bırakın!”²¹

Ertesi gün, Divine Providence Hastanesi'nin şapelinde ayini kutlarken, dışarıya park edilmiş bir arabanın küçük arka camından, sunağa doğru dönen müminler tarafından fark edilmesi imkânsız bir tüfek doğrultuldu. Kardeşliğin kutsal episkoposu vaazını bitirerek şunları söyledi: “Kurban edilen bu Beden ve insanlar için kurban edilen bu Kan da bizi beslesin, öyle ki, Mesih gibi, bedenimizi ve kanımızı kendimiz için değil, adaletin ve barışın ne anlama geldiğini halkımıza anlatmak için, acıya açalım”.²² Tam o sırada silah sesi duyuldu. Romero yere düştü. Mermi onun kalbinden vurmuştu.

²⁰ Bkz, Francis, Papa Francis'in "Joseph Ratzinger-Benedict XVI" Vatikan Vakfı'nda "Ratzinger Ödülü" sunumu vesilesiyle yaptığı konuşma, 17 Kasım 2018; Kutsal Peder Francis'in Episkoposluk Komisyonlarının başkanları ve referansları için Kongre katılımcılarına yönelik konuşması "Papazlar ve dindar olmayanlar birlikte yürümeye çağrıldı", 18 Şubat 2023.

²¹ OSCAR ROMERO, Homilias, Tome VI, Editores, San Salvador 2009, s.453

²² *Age.*, s. 457.

21. Kardeşlik tüm insanlığa sirayet eden bir hayaldir. Bu bir ütopya değil, daha ziyade her insanın ilahi çağrısını yerine getirme fırsatıdır: başkalarıyla buluşma çağrısı. Bunun için, içinde bulunduğumuz bu tarihi anımızda, kardeşlik temasını derinleştirmek hepimizin görevidir: Hristiyanlığın, dinlerin, siyasetin, felsefenin ve bilimin onun derinliklerini keşfetmesi gerekmektedir. Kardeşlik olmazsa her şey kaybolur.

Kilise tarihinde ve dünyamızda örnek sıkıntısı yoktur: Assisili Francesco, Josephine Bakhita, Charles de Foucauld, Kalkütalı Thérèse, Oscar Romero ve daha birçokları. Onlar, insan yüreğinde, özel ve milliyetçi çıkarların, diktatörlüklerin ve ideolojilerin ötesine geçebilecek bir kardeşlik arzusunun yer aldığı cesur tanıklarındır.

Hristiyan inancı insanlarda kardeşlik çağrısını harekete geçirir. Bu, Efkariya'yı kutlarken başkalarını, özellikle en muhtaç ve yoksulları, desteklenecek, sevinecek ve yaratılışı koruyacak kişiler olarak karşılamaya çağrılan Rab İsa'nın öğrencileri tarafından çok iyi bilinmektedir. Kurtuluşun tarihi başkalarıyla yapılan bir yolculuktur, bir bağışlanma ve kavuşma yolculuğudur, bireysel olmayan bir kardeşlik yolculuğudur.

2. KARDEŞLİK MESİH'TE GERÇEKLEŞTİ

« Ne iyi, ne güzeldir, birlik içinde kardeşçe yaşamak!! » (Ps 133, 1)

22. İsrail halkı hac yolculuğunda kardeşçe yolculuğun sevincini çoktan terennüm etmiştir. Bu, insanlığın zengin çeşitliliği içinde, birliğinin kaynağını Allah'ın kendisinde bulduğunun farkına varmasıdır. Yüzler, kültürler, diller ve düşünceler, yaşamın başlangıcı ve amacı olan Tanrı'ya doğru birlikte yürürler.²³

EFKARİSTİYA : TARİHİN ÖZETLENMESİ

23. Yaralı dünyamız kaderine terk edilmedi, aksine yaralarından daha büyük şifalar elde etmiştir.. “Günahın arttığı yerde lütuf da çoğaldı” (Romalılar 5:20). Allah bizi iyileştirdi ve Oğul'da insan doğamızın bizi O'nun ilahi doğasının katılımcıları haline getireceğini varsayarak bizi kendi çocukları yaptı. “Ne kadar takdire şayan bir değişim! Yaratıcı Olan, Meryem Ana'nın rahminden doğup insan olarak bize kendi ilahiliğinden pay verir”.²⁴

Günahın yarasının ölümün egemenliğini kırdığı yerde, Allah, Mesih'in böğründeki yaradan hayat verir (Yu. 19, 34). Dirilmiş Mesih'in açık yaraları, tarihin merkezinde, hayatlarımızı bozan, bizi oğullar ve kardeşler olarak kimliğimizden mahrum bırakan diğer nefret ve şiddet yaralarını iyileştiren sevgi yarasıdır. Böylece Söz, insana dönüşerek tüm yaratılışı kurtardı çünkü Yaratıcı ve Kurtarıcı olmak Allah'a mahsustur.

²³ Bkz. Enternasyonal Teoloji Komisyonu, Sinodalite, op.cit. nni 49-53

²⁴ SAATLERİN LİTÜRJİSİ, Aziz Meryem, Allah'ın annesi, İlk Akşam Yemeğinin antifonu

24. İsa'nın tüm varoluşu, "Abba" diye adlandırdığı Allah ile yakın ve güvene dayalı bir ilişkiyle belirlenmiştir (Matta 6, 9-13; Luka 11,1-4), bu, daha önce o devirdeki Yahudi maneviyatında hiç görülmemiş bir yakınlığın ifadesidir. Yılan, Aden'deki Allah'ın sevgi dolu görünümünü günahla bozarak, Adem ve Havva ile yaşam diyalogunu kesintiye uğratmış olsa bile, artık sevgili Oğul İsa, itaatsizliğin, kendi kendine yetmenin ve isyanın yarasını, Baba'ya kendi hayatını çarmıhta tamamen sunarak iyileştirir.

Aynı zamanda Baba'ya yakarış her zaman kardeşçedir, çünkü İsa öğrencilerine Allah'a "Babamız" demeyi öğretti (Mt 6:9). Bizler oğuluz ve dolayısıyla kardeşiz. Bu "biz", kardeşlik bağlarını tanımaya, olgunlaştırmaya ve beslemeye çağrılan kilise topluluğudur.

Efkaristiya : kardeşliğin kaynağı ve zirvesi

25. Paskalya'nın meyvesi olan ve Rab'bin ve O'nun Krallığının tanıdığı olan Kilise, Allah'ın tasarımına göre tüm insanlığı kucaklaması gereken kardeşliğin somut bir işaretidir. Bizi Mesih'in Bedeni olan Kilise'ye ilk kez dâhil eden eylem vaftizdir.²⁵ Rab'le ve kendi aramızdaki bedensel birliğin ayrıcalıklı yeri, yeni temeli hiç şüphesiz ayinle ilgili eylem ve özellikle de Pazar günü Efkaristiya kutlamasıdır. Hıristiyan topluluğu ilahi sevgi ile ifade edilen ilişkilerin hakikatini orada korur ve insan kardeşliğinin somut olarak gerçekleşmesine giden yol orada açılır.

26. Böylece, Allah'ın Oğlu bizi bölen ve birbirimizi kardeş olark tanımamıza izin vermeyennefret ve düşmanlık duvarının bir kez ve tamamen yıkılışını, Son Akşam Yemeğinde ve Çarmıhta teslim ettiği Bedeni ile mühürlemiştir (Efes 2,14- 15). Böylece, göğün ve yerin yaratıcısı Allah, tarihi kaderine, sessizliğine ya da anonimliğine bırakmamış, onu kesin olarak bir amaç, bir ses, bir yüz, bir bedenle, Nasıralı İsa'nın amacı, sesi, yüzüve bedeniyle ilişkilendirmiştir. Onun, Kutsal Ruh tarafından kardeşçe birleştirilmiş olan Hıristiyan halkının²⁶ Efkaristiya kutlamasında, Söz'ün sofrasında ve Yaşam Ekmeği'nde bulunduğunu biliyoruz.

27. Her Efkaristiya kutlamasında, Mesih hem toplulukta, hem de Mesih'in şahsında kurbanı sunan ve kutsal halka başkanlık eden rahipte bulunur, Kutsal Yazılar okunurken ve kusursuz bir şekilde, ekmek ve şarabın takdisinde, Mesih kendisini mevcut kılmaktadır. Bu mevcut olma yollarının her biri, vaftizden gelen rahipliğimizi yerine getiren "biz" kardeşler birliğinden oluşan Mesih'in tek Bedeninin kutsal bir ifadesidir.²⁷ Ayin "ben" değil "biz" der ve bu "biz"in genişliğine ilişkin herhangi bir sınırlama her zaman şeytanidir. Liturji, Allah'ın gizemine ilişkin bireysel bir sözde bilgiyi araştırmak için bizi yalnız bırakmaz. Daha ziyade, bizi Sözün ve kutsal işaretlerin bize ifşa ettiği gizemin derinliklerine götürmek için bir topluluk olarak elimizden tutar.²⁸

²⁵ Bkz. FRANÇOIS, *Genel Dinleyici*, 11 Nisan 2018 ; *Katolik Kilisenin Katesizmi*, n. 1213.

²⁶ Bkz. *Sacrosanctum Concilium*, n. 56 ; *Missel Romain'in Genel Sunumu*, n. 28.

²⁷ Bkz. *Sacrosanctum Concilium*, n. 56 ; *Missel Romain'in Genel Sunumu*, n. 28.

²⁸ *Desiderio desideravi*, n.19

Efkaristiya kutlaması rekabetin, şiddetin ve bencilliğin her duvarını ve sınırını yıkar. İşte Allah'ın Krallığı, Oğul'daki çocukların Krallığı, Mesih'in sevgi dolu Babası tarafından uzlaştırılan kardeşler Krallığı, Sözü ve Ekmeği paylaşarak yaşamın, kardeşliğin ve uzlaşmanın işaretleri olan minnettar çocukların Krallığı, Allah'ın gerçekliğine aşılmıştır.

Söz'ün sofrasında

28. Allah, Sözü aracılığıyla insanlığa konuşur ve iletişim kurar. Allah'la birlikte olan ve Allah olan Söz, zamanın doluluğunda bedene dönüştü, lütuf dolu bir kadından Paskalya'sında Ruh'un armağanı olarak doğdu ve insanlığın Allah'ın ağzından çıkan Söz'de yaşamasını sağladı. Bu nedenle, ayin yılı boyunca, özellikle Pazar günü, Efkaristiya'yı kutlayarak, Hıristiyan halk, dinlediği, kutladığı, ilan ettiği, memnuniyetle karşıladığı Söz'ün masasının etrafında yerlerini alırlar, böylece Kilise'nin tüm yaşamı Kutsal İsa'nın çarmıha gerilip dirilişinin gizemine aşılır.²⁹

Allah Halkının çevresinde toplandığı Söz masası, kendisini dinleyenlerle diyaloga girerek kardeşlerden oluşan bir halkı bir araya getiren "sevgi dili"nin sürekli yenilenen kutlamasına hayat verir. Bu, Kutsal Kilise'nin cemaatidir!

EFKARİSTİYA KARDEŞLİĞİ GERÇEKLEŞTİRİLDİ

29. dirilen Rab, Efkaristiya'da kendini mevcut kılar, o bizim kurtuluşunuz, nihai ve kesin gerçekliktir. Efkaristiya, Paskalya görünümünün kalıcı bir şeklidir, geçici dünyamızda kesin olanın varlığıdır. Bu Parousia'nın gelişiminin başlangıcıdır. Nihai şeylerin, yeni göklerin ve yeni dünyanın öngörümüdür. Böylece Allah, Efkaristiya'daki anma aracılığıyla tarihi ve yeryüzünde hacı olan insanlığı, hepimizin kardeş olacağı, kardeşliğin aldığı yaranın ilahi evlatlıkla iyileşeceği hedefe doğru yönlendirir. Krallığın tarhte, "burada ve şimdi"deki eskatolojik olara kgerçekleşmesi, onun nihai olarak gerçekleşeceğinin beklentisidir.

Ebediyen yaşayan Mesih, Efkaristiya'da kendisini sunar ve biz de Kutsal Ruh'ta onunla ortak bir yaşama gireriz. Dirilmiş Olan O, kendisi ne ise onu bize sunar: Sözü, Bedenini ve Kanını, kısacası kişiliğini ve yaşamını: Her şeyi kendisinde barıştıran ve varlığımızı Allah'ın doluluğuna yükselten Oğul'un kişiliğini ve yaşamını.³⁰

Ekmeğin sofrasında

30. Efkaristiya kardeşlik nedeniyle yaralanan dünyaya şifa sunuyor. Günah yüzünden birbirimizi artık kardeş olarak görmeyi reddettiğimiz, bir muhalefet rekabet ilişkisine girdiğimiz yerde, Efkaristiya bizi aynı Babanın çocukları olarak Mesih'in Bedeni ve Kanından oluşan aynı sofraya oturmaya çağırıyor. Bu nedenle, kutsama öyküsünden sonra, Efkaristiya I. Barışma Duası bize şunları söylüyor: "Merhametli Baba, Oğlunun kurbanında seninle yeniden bir araya getirdiklerine şefkatle bak ve Kutsal Ruh'un gücüyle tek ekmeği ve tek kâseyi paylaşarak, Mesih'te bölünme ya da uyumsuzluk bilmeyen tek bir bedende toplanmalarını sağla."

²⁹ Bkz. *Ayin'in Okumalarının sunumu*

³⁰ Bkz. *Sacramentum Caritatis*, n. 89.

31. Efkaristiya Duası'ndan sonra ve Komünyon'dan önce tüm cemaat, kutlama sırasında ifade edilen övgü ve şefaatlerin her birini özetleyen ve bizi kutsal cemaatin bir beklentisi olan Hükümdarlık'taki ziyafetin kapısına yönlendiren Babamız'a dua eder.
32. Göklerdeki Babamız duası bir cemaat duasıdır: esasen aile ilişkileri içinde yaşayan bir topluluğun duasıdır. Allah'ı "Abba" olarak tanıyarak, bizi İsa'nın öğrencileri ve tüm insanlar arasında kurulan yeni bağı da ilan ediyoruz. Allah'ın babalığı, birbirimize selamet / barış işareti vererek kabul ettiğimiz kardeşliği yaratır.
33. Daha sonra, sunağa doğru ilerlerken, Efkaristiya komünyonuyla aldığımız şeye dönüştüğümüzün bilincinde olarak komünyon anında bize sunulan Mesih'in Bedenine "amin" deriz³¹: "Bedenimi yiyip kanımı içen bende yaşar, ben de onda." (Yu. 6,56). Bu "âmin" ve komünyonun amacı Rab'bin hareketleri ve sözlerinde mevcut merhameti dünyaya sunan kardeşlerden oluşan bir halkın yani Kilise'nin kendisi olan Mesih'in Bedenini, tarihte görünür kılmaktır. "Bu güzel; bu çok güzeldir. Komünyon, bizi Mesih'le birleştirip bencillüğimizden uzaklaştırırken, açılmamızı sağlar ve bizi O'nda tek bir şey olan herkesle birleştirir. Komünyonun mucizesi budur: aldığımız şeye dönüşürüz!». ³²

Efkaristiya bağlılığı ve popüler dindarlık: kardeşliğin ifadeleri

34. Bu Efkaristiya kardeşliği sadece kutlama sırasında ifade edilmekle kalmaz, aynı zamanda inanan insanlar tarafından ayin dışında Efkaristiya ibadeti aracılığıyla uzatılır ve derinleştirilir. Aslında Efkaristiya saklamanın birincil ve asıl amacı, Viaticum'un yönetimi aracılığıyla hasta kardeşle kardeşlik kurmaktır. Aynı zamanda, kutsal türlerin korunması, Allah Halkını "kiliselere yerleştirilen ve muhafaza edilen bu göksel yiyeceğe tapmak gibi övgüye değer bir alışkanlığa" yöneltmiştir. »³³ Kutsal Ruh'un meyvesi olan Efkaristiya tapınmasının kökeni ve sonu her zaman Ayin kutlamasındadır ve kurtarıcı ve birleştirici Gizem ile yüz yüze olan rahip halkın bilinçli kardeşliğinin ifadesidir.³⁴

Bu bağlılığın yanı sıra, birçok yerel Kilise, özellikle de Latin Amerika'dakiler, popüler dindarlığın çeşitli biçimleriyle zenginleştirilmiştir. Hıristiyan yaşamının ve vaftiz rahipliğinin bu ifadeleri, inananların kendi kültürlerinin diliyle dua, övgü, tanıklık ve kutlama yoluyla Hıristiyan kardeşliğini sürdürmelerine yardımcı olur.³⁵ Popüler dindarlık, inanan insanların kalbini karakterize ederken, belirli bir Hıristiyan varoluş biçimini nesilden nesile aktarır³⁶. Bu, örneğin müzikte, danslarda, rengârenk kostümlerde, "kalelerin" (castillos)³⁷ yakılmasında ve Cuenca, Pujilí veya Quito'daki Corpus Christi alayı için çiçek halılarıyla süslenmiş sokaklarda yansıtılıyor.

Halkın dindarlığında kardeşliğin zengin bir ifadesi, çok sayıda ibadethanenin bulunmasıdır. Özellikle Mesih'in bir tezahürü olarak, Meryem'e ithaf edilmiş olanlar, Baba Allah'ın yüce

³¹ Bkz. Francis. *Genel İzleyici, 21 Mart 2018*

³² *Age*

³³ RITUALE ROMANUM, *Kutsal Komünyon'dan*, op. cit., n. 5.

³⁴ *Sacramentum Caritatis*, n. 68.

³⁵ Bkz. İLAHİ İBADET VE AYIN DİSİPLİNİ TOPLANTISI, *Popüler dindarlık ve ayinlere ilişkin rehber. İlkeler ve yönelimler*, n. 86.

³⁶ Bkz. *Evangelii Gaudium*, nn. 122-123 ;

³⁷ Bunlar, ateşe verildiğinde çarpıcı güzellikte piroteknik gösteriler yaratan kamıştan yapılmış evlerdir.

mabedi, evlatlarını ve kardeşleri toplayan ilahi çadırın bir uzantısıdır.³⁸ Örneğin Quito Başepiskoposluğu'nda, sadece 21 Kasım'da değil, yılın her günü Meryem Ana'nın, doğuş gecesinde olduğu gibi, zengin ve yoksulları Oğlunu göstermek üzere evine kabul ettiği El Quinche'deki ulusal Meryem Ana mabedini düşünebiliriz (bkz. Lk 2,16-17). Orada ve tanınmış her ibadethanede, dünya nimetlerinden sıyrılmış hacılar Efkaristiya kutlamalarına hararetle katılırlar. Ayrım gözetmeksizin herkes kapıları açık, sofrayı kurulmuş bulur ve birlikte yapılan yolculukta ve ortak duada, Allah'ın gerçek planı ve Mesih'e iman armağanı olarak kardeşliği deneyimler.

SONU OLAN KARDEŞLİK, KARDEŞLİK DEĞİLDİR

35. İsa'da gerçekleştirilen kardeşlik, gerçek olabilmek için evrensel olmalıdır. « Yoksulların Allah'ın kalbinde özel bir yeri vardır.»³⁹ Enkarnasyonun gizemi bize yoksullar için bu ayrıcalıklı seçeneği anlatıyor. Kurtuluş mütevazı bir genç kızın” evet” demesi sayesinde geldi ve Kurtarıcı yoksulluk içinde doğdu. Matta İncili'nde yoksullardan vicdanımızı sarsacak şekilde "sonuncu" (Mt 20:6) olarak söz ederiz: Onlar dışlananlar, kurbanlar, kadınlar, yerli halklar, çocuklar, yaşlılar, hastalar, ölçülemez kitleler, sesi olmayan ve toplumda ya da Kilise'de sayılmayanlar, acı çeken yüzler, önemsizler, yine de son günde yargılarımız olacak ve Rab'bin birlikte kendini tanımlayacağı "hiçbir şey olmayan insanlardır." (cf. Mt 25, 31-45).

Kilise : Herkes için bir çadır

36. Müjdenin son yargı hakkındaki özeti bize, Mesih'in dışlanmış, sonuncu, aç, çıplak, hasta veya mahkûmlarla gizemli ama gerçek bir özdeşleşmesini anlatır (Matta 25,31-45). Yuhanna İncili'nin Efkaristiya kurumunu anlatmak yerine, Rab'bin kardeşlik hizmetini yerine getirmeye davet ettiği ayakların yıkanması olayını önermesi de anlamlıdır (Yuhanna 13,1-20). Böylece Hristiyan toplulukları Efkaristiya'nın derin toplumsal anlamını unutarak yalnızca ritüel jesti tekrarlamaya odaklanmaz, aynı zamanda İsa'nın başkalarına hizmetine, başkaları için hayatını vermeye devam eder.⁴⁰

İsa'nın ölümü onun yoksullara yönelik seçeneğiyle bağlantılıdır. Mesih İsa, “Biz onun yoksulluğuyla zengin olalım diye, zenginken bizim uğrumuza yoksul oldu” (2 Ko. 8,9). Havarilerin İşleri'nde, Kudüs Kilisesi'nde ekmeğin bölünmesi yoksulları da kapsayan dayanışmayla bağlantılıdır. Pavlus, Korint'teki Hristiyanların aynı sofrayı paylaşmamalarına kızıyor ve onların buluşmasının Rab'bin Sofrası olmadığını doğruluyor (1 Ko.11, 20).

37. Latin Amerika teolojisi ve pastoral eylem, inanç deneyimlerinde, ifade önceliğinin en yoksul ve en çok reddedilenlere yönelik bir seçeneğe verildiği Efkaristiya, hayırseverlik ve adalet arasındaki bağlantıyı vurgulamıştır; bu bağlılık, gerçekliği teolojik ve ahlaki erdemlerden kesin biçimde kişiselci bir perspektife dönüştürür. Bu, ne kabul ne de teslimiyet olan bir seçenektir; aksine, insanları ve ekolojik çevrelerini tehdit ettiği ölçüde, Allah'ın kurtarıcı tasarımı engelleyen ve saptıran tüm gerçekleri ortadan kaldırma ve üstesinden gelme taahhüdünü, bir ret ve kınama vesilesini ima eder.

³⁸ Bkz. *Popüler Dindarlık Rehberi, op.cit.* n. 262

³⁹ *Evangelii Gaudium*, n.197

⁴⁰ Bkz. *Sacramentum Caritatis*, n.88

38. Latin Amerika Kilisesi tarihinde, Kızılderili yerli halk lehine ilk peygamberlik haykırışı, 1551 yılı Bekleyiş Devresinde Espańola adasında yapılan bir Efkariştiya kutlaması sırasında, Dominikli Antonio de Montesinos'un Vaftizci Yahya'nın kendisini "ölde haykıran ses" (Yu. 1, 23) olarak anlattığı sözlerine yaptığı atıfla şöyle diyordu: "Bu ses, hepinizin ölümcül günah içinde olduğunuzu ve bu masum nüfusa uyguladığımız zülüm yüzünden yaşayıp öldüğünüzü söylüyor. Söyleyin bana: Hangi hakla, hangi adalet adına bu yerlileri bu kadar zalim ve korkunç bir kölelikte tutuyorsunuz? Kendi topraklarında sakin ve barış içinde yaşayan bu insanlara karşı hangi hakla bu kadar alçakça savaşlar açtınız ve birçoğunu adını duymadığımız cinayetler ve katliamlarla yok ettiniz? [...] Onlar insan değil mi? Onların da akılcı bir ruhları yok mu? Onları kendiniz gibi sevmek gibi bir göreviniz yok mu? Gerçekten anlamıyor musunuz? Anlamıyor musunuz? Düşünmüyor musunuz? Farkında değil misiniz? Nasıl bu kadar derin bir uyuşukluğa bu kadar dalabilirsiniz? ".⁴¹

Bartolomé de Las Casas , İspanyol bir *comendero*,⁴² bu sözlerden çok etkilendi. Daha sonra Sirach 34, 21-22'deki adaletsizlerin sert bir şekilde eleştirildiği metni üzerinde meditasyon yaparak kölelerini serbest bıraktı, bir Dominiken rahibi oldu ve episkopos olarak atanarak yerlilerin büyük savunucusu haline geldi.

39. Efkariştiya kutlamaları, Sonuç Belgesi'nin de doğruladığı gibi, zorunlu olarak, aralarında artık hiçbir kişi ayırımının bulunmadığı ve içinden yeni bir medeniyetin ortaya çıktığı kardeşler ziyafetinden kaynaklanan sosyal, politik ve tarihi sonuçları içerir. : "Rab'be şükrediyoruz çünkü O, bu kıtayı insanlar ve yerli kültürler arasında bir iletişim ve iletişim alanı haline getirdi. Ayrıca tarihteki zorlukların kurbanı olan toplumsal gruplar tarafından kazanılan toplumsal eylem kapasitesi için de O'na teşekkür ediyoruz: kadınlar, yerli halklar, Afrikalı Amerikalılar, köylüler ve büyük şehirlerin marjinal kesimlerinde yaşayanlar. Temelini Mesih'e dayanan ve O'nun tarafından kurtarılan tüm halkımız geleceğe umut ve sevinçle bakabilir." Son zamanlarda,

Aparecida Sonuç Belgesi'nde (2007) belirtildiği üzere, Efkariştiya kutlamasının, aralarında artık kişi ayırımı olmayan kardeşlerin ziyafetinden doğan ve yeni bir medeniyetin ortaya çıktığı sosyal, siyasi ve tarihi sonuçları vardır: 'Bu kıtayı yerli halkların ve kültürlerin birlik ve beraberlik alanı haline getirdiği için Rab'be şükürler olsun. Daha önce marjinalize edilmiş kesimlerin, yani kadınların, yerli halkların, Afro-Amerikalıların, çiftçilerin ve büyük şehirlerin kenar mahallelerinde yaşayanların ön plana çıkmasını sağladığı için de O'na şükrediyoruz. Mesih'te kurulan ve onun tarafından kurtarılan halklarımızın yaşamı geleceğe umut ve sevinçle bakabilir. Kısa bir süre önce, Kültür ve Eğitim ve İntegral İnsani Gelişime Hizmet Diktatörlüklerinin 'Kutsal Yazılar Doktrini' hakkındaki Ortak Notunda řu ifadelere yer verilmiştir: 'Katolik Kilisesi, Mesih'ten aldığı göreve sadık kalarak, evrensel kardeşliği ve her insanın onuruna saygıyı teşvik etmeye çalışmaktadır. (n. 1).

⁴¹ DE LAS CASAS BARTOLOME, *Yerlilerin hikayesi*, t.II, cap.IV, Imprenta Miguel Genasta, Madrid 1875, 365-366.

⁴² Encomendero, yerli halktan aynı veya zorunlu çalışma şeklinde vergi toplayan İspanyol sömürgecilere verilen, yerli bir köy veya köy grubundan oluşan bir arazi olan encomienda'nın sahibidir. (evirmenin notu)

3. DÜNYAYI İYİLEŞTİRECEK KARDEŞLİK

“Onlarayiecek bir şeyler verin” (Lk 9,13)

40. İncilci Aziz Luka'nın ekmeklerin çoğaltılması bölümünde, sadece onlar doyuncaya kadar yetecek bollukta yiyeceklerin çoğaldığı değil, Hocalarının etrafında birlik oluşturarak aç kalabalığı doyurmak için sahip olduklarını paylaşıp ve fiziksel çaba harcayarak ilahi sevgi görevini üstlenen bir cemaat de tasvir edilmektedir. Halkın peygamberlere özgü efkaristiya belirtisi kendilerini kiliselerinin mahremiyetine kapatmakla değil, Rableri tarafından bugünkü dünyada yaşam ve kardeşlik için ekmek olmak üzere gönderilmelerinden ibarettir.

UZLAŞMA VE ŞİDDET

41. Mesih'in dünyaya şifa veren eylemi, her yere yayılmış şiddetin hepimizi hem kurban hem de cellat haline getirdiği, tarihimizin dramatik gerçekleri ile yüzleşmektedir. Örneğin çoğunluğu Katolik olan ülkemiz Ekvador'da hapisanelerde olanlar ve sokaklarda suçlu masum ayırmadan yakın geçmişimizin en şiddetli olaylarında hayatlarını kaybedenleri⁴³ düşünürsek uzlaşmış bir kardeşlikten söz etmek inanılmaz görünmektedir.

Kurtuluşun gerçek olduğunun bilincinde olsak da nihai tamlığına erişmesi gerekiyor. Bulduğu şifanın henüz tam olarak kendini göstermediği durumları keşfediyor olsak da dünya hem kalbinde hem kaderinde şifa bulmuş durumdadır. Şiddet karşısında duyulan öfke ve bir çözüm özlemi bize şifa bulmak için duyulan kararlılığı anlatmaktadır. Mesih'in örneğine dayanarak, başkalarıyla kurduğumuz iletişimin doğal yolunu gittikçe daha çok “istila eden” şiddete yeni bir müjdeleyici yolla nasıl cevap vereceğini bilen, İncil'i ilan eden öğrenciler⁴⁴ haline gelen pek çok kadın ve erkekte bunu görebiliriz.⁴⁵

Af: İsa'nın örneğini izlemek

42. Dünyanın yaralı olduğu ve kardeşlik için yollar bulmak üzere acil ihtiyaç olduğu gerçeğini dikkate almalı ve bunu araştırmalı; insanı ve tüm yaratılışı alçaltan şiddetin bizi yenmesine izin vermemeliyiz. Hatırlanamayacak kadar eski zamanlardan beri insanlık çeşitli şekillerde kardeşlerini öldüren sosyal çatışmalar içindedir. Kutsal Yazılar her zaman aynı hikâyeyi anlatır: Ama aynı zamanda Allah'ın, katilin değil kurbanın yanına olduğu teminatını da verir.

Hristiyan vahyi toplumları inşa eden cellada ya da intikam alan kurbanı benzeme dinamizmini iptal ettiğinden değil, dünyanın günahlarını kaldıran Allah'ın Oğlu, Allah'ın Kuzusu affeden kurbanın benzerliğine yönelttiğinden şiddet arzusu muammasını tersine çevirir, Biz Hristiyanlar olarak her Pazar Efkariştiya kutlarken karşımıza hayatını Sevgi uğruna sunan, kırılan ve paylaşılan, kendi cellatlarını affeden tek bir intikam sözü ya da nefret eyleminde bulunmayan Haça Gerilmiş İsa'yı koyarız.

Kurbanların sesi

⁴³

⁴⁴

⁴⁵ Ibid., nn. 28-29.

43. Mağlup olanların sesi şiddeti yaratan koşulların bir kez ve herkes için sona ermesi için gerekli koşulu ifade etmektedir. Bu, örneğin Papa Francesco'nun Kilise'deki ⁴⁶ taciz kurbanları karşısında ve insani eşitsizliğin ⁴⁷ pek çok kurbanı önünde gösterilmiştir. Onların sesi bir ümit çığılığı oldu. Tarih cellatların zafer kazanmaya devam ettiğini gösterse de aynı tarihte değişmeyen başka bir özelliğin de farkına varmamız gerekiyor: hala gerçek ve isimsiz, canlarını başkaları için vermeye devam eden azizler var. Burada İncil'in değiştiren gücü özellikle iman edenlerin yaşadığı ve Mesih İsa tarafından hayatını verecek kadar sevmeye görevi olarak açılan yolu yakından izlemeyi üstlenen, tecrübe eden Efkariya'da yatmaktadır.

Iyileşmiş bir kardeşlik: Minnettarlık

44. İsa'nın kendini göstermesine ilişkin Paskalya anlatıları artık rekabete dayalı olmayan, karşılıksızlığa dayalı bir toplum inşa etmenin mümkün olduğunu gösteriyor. Dirilmiş Olan, yaşadığı aşağılanma yüzünden katillerine zulmedip intikam almak için değil, tüm ulusları affin ve merhametin İyi Haberine inanmaya çağırarak için ıstıraplarının yaralarını göstermektedir. Böylece Dirilmiş Olan, mezarda üzüntü ile değil, kardeşler topluluğunda kardeşlik ilişkisine dönüştüren bir armağan olarak kutlanabilecek bir barışmanın olduğu yeni bir dünyanın sevincinde, Efkariya kutlamayı mümkün kılmaktadır.

Kurban edilen Kuzu olan Mesih İsa'nın, bu mutlak karşılıksız eylemi sayesinde cennette ağlayan kurbanların sefil anısından, herkes için evrensel barışma eyleminde kardeşliğin ağlayışını bütünleştiren sevinçli bir anıya ilerlemek mümkündür. Bu ne sadece suç için bir af ne de kurbanı yabancılaştıran üzücü bir suçu üstüne almaktır, fakat uzlaşmayı yani kendi affetme eylemimizle diğerinin sefaletini üstlenme kapasitesini, yeni bir tarihi koşul ve yeni bir yaratılışı mümkün kılmayı gerektirir.

Peygamber İşıya'nın "Onun yaralarında şifa bulduk" (Yşa. 53, 5c) sözleri ile önceden haber verdiği gibi kurtaran Efkariya mantığının tam ifadesi Allah'ın Kuzusu'dur. İsa'nın "Onlara yemeleri için bir şeyler verin" (Lk. 9, 13) çağrısında ve Efkariya ayininde onu anarken,, Mesih, Paskalyasında "bunu beni anmak için yapınız" (Lk. 22, 19) der ve bize O'nun sadık çalışan öğrencileri olarak, kardeşliği yeniden kurmak için sonsuz yaşamın gıdası olan hayatımızı sonuna kadar vermektense başka bir yol olmadığını bize temin eder. Tüm halkların ve kültürlerin kardeşlik için duyduğu açlık doyurulana kadar parçalanan ve paylaşılan bir hayat. "Keşke herkes birbirimizi ne kadar önemseyip cesaret verdiğimizize, yardım ettiğimize bakıp hayran olsaydı! Ne güzel olurdu. Kendimizi vermek kişiler arasında bir ilişki kurar. Eşyaları vermek değil, kendimizi vermektense söz ediyorum. Vermek için her tür eylem kendini vermektir. Herhangi bir verme eylemi kendimizi verdiğimiz anlamına gelir. 'Kendisini vermek', Allah'ın Kutsal Ruhu olan sevginin tüm gücünün yaşamlarımızda kök salmasına izin vermek, kalplerimizi O'nun yaratıcı gücüne açmak anlamına gelir."⁴⁸

46 Cf. POPE FRANCIS, *Address at the Conferral of the Rank of Knight and Dame of the Grand Cross of the Pian Order to MR. Philip Pullella and MS. Valentina Alazraki*, 13 November 2021.

47 Cf. POPE FRANCIS, *Meeting with indigenous peoples of the First nations, Métis and Inuit at Maskwacis (Canada)*, 25 July 2022; *Address to participants at the meeting promoted by the "Strategic Alliance of Catholic Universities Research" and the Foundation Centesimus Annus Pro Pontifice*, 11 March 2023.

48 POPE FRANCIS, *Homily at the Mass for the Evangelization of Peoples, Quito*, 7 July 2015.

45. İkinci Dünya Savaşı'nın sonunda, bu kardeş katili savaşın ürettiği barbarlığın farkında olan tüm halklar, dünya halkları arasındaki öldürücü şiddete son vermeyi amaçlayan İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'ni (1948) hazırladılar. Ancak bunu takip eden tarihsel olaylar bize, güce olan susuzluğun bir lanet gibi insanlığı tehdit ettiğini ve görünüşte yenilmez olan birçok şiddet biçimini beraberinde getirdiğini gösterdi. İçimizdeki güç arzusunu dizginlemek nasıl mümkün olabilir? Çözüm nerede?

İsa'nın izinde: alçakgönüllülük ve şefkat

46. İsa'nın öyküsü kendisini radikal bir şekilde alçaltıp başkalarına yönelik “şefkatin mutlak inceliği ile bize bunun yolunu öğretir: Kendini alçaltan bir tevazu, topraktan yaratılan insanın çamurunu kabul edip bu kilde kendimizi keşfetmeyi ve aynı topraktan yaratılmış kardeşler olarak birbirinizi tanımayı gerektirir. Tüm yaratılışa işte bu toprak ile hassas bir şekilde bağlıyız. Bu humustan tüm yaratılışa şefkatle bağlıyız. Bu nedenle Ortak Evi yok eden Tanrısız bir insan-merkezciliğin artıklarından ve her tür üstünlük sıfatından arındırmak son derece gerekli ve yaşamsaldır.⁴⁹

Başkaları ile aramızda engel olarak duran tüm çıkar ilişkilerini bir kenara koyup birbirimizin gözlerine bakmak, kardeşçe kucaklaşmak üzere yüz yüze olmak için yoksul olmalıyız. Tüm farklılıkların ötesinde hepimiz kardeşiz. Yoksulluğumuzun farkında olarak kendimizi daha da çok toprağın, ateşin, havanın, suyun ve hayvanların kardeşleri olarak hissederek her yaşam biçimine saygı göstereceğiz. Böylece insanlık kardeşliği, bu kozmik kardeşliğe geçer.

Bu tutum, sade bir yaşam tarzına geri dönmeyi, bizi gereksiz şeylere boğan, eşyaların esiri yapan, başkalarına karşı eşitsizlikler ve engeller yaratan, sadece insanlarla değil tüm yaratıklarla kardeşliği yok eden tüketimciliğin cazibesinin üstesinden gelmeyi gerektirir. Eğer bu evrensel kardeşlik tarzını geliştirmesek, insan kardeşliği sürekli tehlikede olan bir yanılsama olarak kalacaktır.

Evrensel kardeşlik mümkündür

47. Evrensel kardeşlik mümkün müdür? Evet bağışlayan kurban Mesih'e bağlanmış Hristiyan cemaatleri içinde kültürlerin karşılaşma biçimi olarak kardeşliğin yaşanması gerekir. Bunu gerçekleştirmekle tarihin denizinde yükselip alçalan dalgalar ile dünyayı temelden ve içeriden tekrar yaratmak mümkündür. İlkel Hristiyanlık, Hristiyan inancının toplumu ve kültürü yeniden keşfetme yeteneğinin inkâr edilemez bir kanıtıdır ve tüm bunlar, bizi aynı masa etrafında toplayan, İncil'inde, Bedeninde ve Kanında besin haline gelen Allah'ın gücü sayesinde.

Cenneti ve yeri birleştiren, bizi kardeşliğin zanaatkârları ve ortak evin bilge koruyucuları yapan şey tam da büyük bir şükran sunusu olan Efkariya kutlamasıdır. Bunun için Efkariya aynı zamanda çevreyle ilgili endişelerimizi korumak için bir ışık ve motivasyon kaynağı ve tüm

49 Cf. POPE FRANCIS, *Fratelli tutti*, n. 194: “What is tenderness? It is love that draws near and becomes real. A movement that starts from our heart and reaches the eyes, the ears and the hands [...] Tenderness is the path of choice for the strongest, most courageous men and women [...], The smallest, the weakest, the poorest should touch our hearts: indeed, they have a ‘right’ to appeal to our heart and soul. They are our brothers and sisters, and as such we must love and care for them.”

yaratılışın koruyucusu olma yolunda bir rehberdir. Bu seçeneği reddedemeyiz: Bu, insan topluluğunun bu gezegendeki devamlılığı için bir gerekliliktir.⁵⁰

KİLİSE: DÜNYANIN ŞİFASININ TANIKLIĞI

48. "Kilise Efkariya'dan yaşar"⁵¹ ve Efkariya dünyayı iyileştirir, bu nedenle bakışlarımızı zorunlu olarak Hristiyan topluluğuna, Rab'bin Kendisiyle birlikte olsunlar ve Sözün ekmeğini ve Bedenini tüm uluslara getirsin diye topladığı erkek ve kadınlardan oluşan bu topluluğa, Kilise'ye çevirmeliyiz. Bu, İsa'nın alçakgönüllü ve şefkatli emriyle uyumludur: "Onlara siz yiyecek verin" (Luka 9,13). Tuz ve ışık olmak üzere kendi çağrılarının peşinden giden ve hamurdaki maya olarak gönderilen erkekler ve kadınlar, dünyanın ortasında bu şifanın anısı ve mayası olmaya çağırılmıştır. Mesih'in buyruğuna uygun olarak gönderilmiş Kilise'de kardeşlik toplumunda yaşayan Hristiyan cemaatinin verdiği tanıklıkta Efkariya'nın bu şifa veren gücü etkindir.

Efkariya her kutlandığında İsa'nın sözler yankılanır: "Bunu beni anmak için yapınız" (1 Ko.11, 24). Rab ne demek istiyor? Neyi anmamız gerekiyor? Bu sevginin anılmasıdır. Hepimiz İsa'nın bizi sonunda kadar sevdiğini, kendi bedenini ve kanını, tüm yaşamını verdiğini hatırlamalıyız Onun sevgisinin anısı imanımızı yeniler, sevgimizi uyandırır bencilliği sarsam Allah'ın skandal veren mantığına girmemizi mümkün kılar. Hayatını kazanmak isteyen onu yitirecektir. Birinci olmak isteyen sonuncu olmalıdır (Mt. 16, 25).

Bu, günlük yaşama yeni bir biçim verir, onu paylaşmaya açık, dünyanın kalbinde uyanan adalet ve barış talebine bir yanıt haline getirir ve bizi yaratılışı korumaya yöneltir. Her Pazar Rab'bin gününde (Bk. Va. 1, 10) her ırktan, dilden, ulustan ve ülkeden (Va. 7, 9) erkek ve kadınlar her bölgeden insanlar dünyanın merkezinde Mesih'in Bedeni olarak birleşmek üzere Rab'bin sunağı etrafında toplanmaktadır.

"Barış'ın içinde Tanrı": İncil görevinin buyruğu

49. Ayın kutlaması sona erdiğinde litürjik topluluk yavaşça dağılır ve yeryüzünün kuytularına serpiyen tohumlar gibi saçılır. Sözü dinleyip aynı Ekmeği paylaşıp aynı Kupa'dan içtikten sonra Hristiyanlar evleri, okulları, işyerlerini, ticareti, eğlence yerlerine dönerler ve kardeşlik aracılığıyla Hükümdarlığı inşa eden yeni yolları izlerler. Oldukça yerinde bir şekilde Paskalya oktavının pazartesi günü Kollekt şöyle dua eder: "kullarının imanla aldığı sakramentleri hayatlarında muhafaza edebilmelerini sağla."

Böylece Hristiyanlar "verilen" Beden'i yedikten sonra kırılma ve acı, paylaşım ve şifa veren yerlerde İncil'e hizmet eden "pek çokları için sunulan beden" haline gelirler. Çoğu zaman insanlık dışı göç denemeleri, aşırıcılıkla mücadele, sorunlu çalışma durumları nedeniyle Hristiyanlar Haç'ı anma kutlamalarını genişletiyor ve böylece kendini sevgisinden dolayı vererek günahını iyileştiren ve kardeşliği kuran Hizmetkar'ın İncil'i'ni yeniden yaşıyor ve sunuyor. Dünyayı ve kardeşliği inşa ettik.

50 Cf. POPE FRANCIS, *Laudato Si'*, (Encyclical Letter, Solemnity of Pentecost, 24 May 2015), nn. 161. 236.

51 POPE JOHN PAUL II, *Ecclesia de Eucharistia*, (Encyclical Letter, 17 April 2003), n. 1.

50. Rab'bin Sofrası gerçekten kutlandığında, bizi dünyanın yaşamı için Efkaristiya'nın erkek ve kadınlarına dönüştüren bir kutlama olur. Efkaristiya'da İsa tüm havariler topluluğunu kendi yaşamının dinamiklerini taklit etmeye, yani insanlık için ekmek olmak üzere "almaya", "kırmaya" ve "kendini vermeye" davet eder. Gerçekten de, onun kendini verişinin anısını kutlamak için, öğrencileriyle ve her birimizle yaptığı şeyin aynısını yapmalıyız: ayak yıkamak, yani kendimizi alçaltmak ve kardeşlerimize hizmet etmek: Ayaklarını yıkamalı, yüzlerini silmeli, kalplerini sevgi ve merhametimizle temizlemeliyiz. İsa'nın sevgisinin anısını kutlamak, sadece hatırlamak değil, bugün O'na olan sevgiyi kardeşlerimizde yaşamak anlamına gelir. Sevginin anısı bir sevgi görevi haline gelir ve böylece bizi geleceğe, Paskalya umuduna, tam mutluluk umuduna açar. Ayine "Allah'ın yanında iyi hissetmek için" katılmak yeterli değildir, bunun yerine İsa'nın bu riskli sevgisinin yaşamlarımızı şekillendirmesine izin vermek gerekir.

Kaç anne, kaç baba, evdeki masada kesilen günlük ekmekle birlikte, çocuklarını yetiştirmek ve onları iyi yetiştirmek için bellerini kırıyor! Kaç Hıristiyan, sorumlu vatandaşlar olarak, herkesin, özellikle de en yoksulların, ötekileştirilenlerin ve ayrımcılığa uğrayanların onurunu savunmak için kendi yollarından çıktılar! Tüm bunları yapacak gücü nereden buluyorlar? Tam olarak Efkaristiya'da: bağışlayıcı kurbanında, bugün bizim için ekmeği kıran ve bize "bunu beni anmak için yapımız" diyen Dirilmiş Rab'bin sevgisinin gücünde buluyorlar. (Lk 22, 29).

Yaşamın kaynağı

51. Efkaristiya'da Rab ile bütünleşiriz ve tüm tanıklığın O'ndan kaynaklandığını fark ederiz. O en yüce tanık olduğu için, bizim tanıklığımız her zaman onun tanıklığına bir katılımdır; bu da Krallığın ilanı ve komşularımıza kendimizi armağan ederek hizmet etme şeklini alır. Bu, İkinci Vatikan'ın bize hatırlattığı cemaatin eklesiyolojisidir: "Efkaristiya tüm müjdelemenin kaynağı ve aynı zamanda zirvesidir [...] Kilise yaşamının merkezi ve zirvesidir."⁵² Çarmıha Gerilen Mesih'te en büyük sevgiyi ve en acımasız aşağılamayı görürüz, ama iman gözlerini sevgiye odaklar, öyle ki artık son sözü nefret değil, Sevgi söyler: "Baba onları bağışla, çünkü ne yaptıklarını bilmiyorlar" (Lk 23,34). Romalı askerın mızrağı öldürücü şiddetin son hamlesiyle suçu mühürlemiş gibi görünse de, Allah, yaşam ve kurtuluşun, kan ve suyun fişkırmasını sağlar. (Yak.19,34). Buna peygamberlikte ve eylemde tanıklık edilir. "Bu kriz anlarında Allah'ın sevgisini duyuran, günah ideolojilerini ve yapılarını kınayan ve Allah'ın sürüsüne hükmetme, sahip olma ya da onları manipüle etme arzusundan vazgeçen umut peygamberleri olalım. Biliyoruz ki peygamber geleceği gören değil, halkının tarihini bir kurtuluş tarihi olarak okumayı ve yorumlamayı bilen Tanrı adamıdır."⁵³

52. Bu tanıklık her zaman ve her yerde Hıristiyan cemaatlerimizin yaşamına nüfuz eder. 1954 yılında, Fr. Leonidas Proaño Villalba, ülkedeki en büyük yerli nüfusa sahip olan Riobamba (Ekvador) Episkoposluğu'na episkopos olarak atandı. İkinci Vatikan Konsili'nden aldığı ilhamla, eğitim, sağlık, çalışma, toprak, dil, kültür ve geleneklerinin tanınması haklarından mahrum durumda, sömürülen, dışlanmış yüzlerce yerli topluluğun somut yüzleri olan yoksullar için kullanmayı seçtiği pastoral görevini onlar üstüne odakladı.

52 POPE JOHN PAUL II, *Ecclesia de Eucharistia*, nn. 22. 31.

53 ESPINOZA, Alfredo José, *Carta Pastoral "Profetas de Esperanza"*, (Quito, 22 April 2022).

Taita (Quechua dilinde “baba”) Leonidas, İsa Mesih’le karşılaşmaya dayanan, kardeşliğin damgasını vurduğu ve Efkariya’yı merkeze alan bir Kilise cemaatini teşvik etmeye başladı: "Bir cemaati ziyarete gittim [...] insanlar ayini hazırlamışlardı, Allah’ın sözünü okuyorlardı, söz, cemaat hakkındaydı ve ilk Hıristiyan cemaatlerini anlatıyordu. Ben de onlara sordum: Siz de bir Hıristiyan cemaati oluşturduunuz mu? Evet, dediler. Onlardan bu topluluğu bir Hıristiyan cemaati yapan özellikleri bana açıklamalarını istedim. [...] Bana cemaat olarak neler yaptıklarını anlatmaya başladılar ve aniden kötü giyimli bir bayan elini kaldırarak konuşmak istedi ve ağlayarak bana şunları söyledi "Evet, Monsenyör, buradaki Hıristiyan cemaati canlı ve aktif, ben yaptıklarının şahidiyim. Kocam ciddi şekilde hastalandı ve biz fakir olduğumuz için Riobamba'ya gidecek, doktora para verecek, ilaç alacak hiçbir şeyimiz yoktu, ama cemaat bizimle ilgilendi, kocamı görmeye geldiler, para topladılar, doktoru tuttular, taksiyle getirdiler, çok pahalı olan ilaçların parasını ödediler. – Hepsine, tüm cemaate teşekkür ederim, dul değilim."⁵⁴

53. Episkopos Oscar Romero'nun vurularak öldürülmesinden sonraki sessizliği yaşarsak, bize meydan okumaya devam eden Montesinos'un sesine kulak verirsek ve her bir cemaatimizde dünyanın kardeşlik yoluyla iyileşmesi için hayatlarını feda eden pek çok erkek ve kadının tanıklığını düşünürsek, Çarmıha Gerilmiş ve Dirilmiş Olan Rab’bin, bizi Kendisine ve Baba'sına birleştirmeye devam ettiğini fark ederiz çünkü O'nda "hepimiz kardeşiz" (bkz. Mt, 23,8).

SONUÇ

Efkariya: Kardeşliğin bir mezmuru

“Hepiniz kardeşsiniz” (Mt 23,8)

54. Günahın açtığı yara, Âdem’in Tanrı ile diyalogunu kesmesi ve kardeşlik bağlarının Habil'in kanıyla lekelenmesi anlamına geliyordu. Bu yara, yeni ve ebedi antlaşmanın paskalya yemeği olan Efkariya'da anısını kutladığımız Allah’ın Oğlu tarafından, kendi ölümü ve dirilişi aracılığıyla iyileştirildi. Baba dünyayı o kadar sevdi ki Oğlunu verdi ve Oğul da kendisini ölüme, çarmıhta ölüme armağan etti (bkz. Flp.2,8). Sevginin sonsuzluğu böylece tarihe girmiş oldu.

İnsanoğlu artık incir yapraklarının altında Allah’ın bakışlarından saklanmak zorunda değildir. Mesih'in sevgisinin canlı parlaklığı Allah’ın insanlıkla olan diyalogunu ve birlikteliğini yeniden tesis eder. Paskalya yemeği, insanların nihayet Krallığın sofrasına oturan gerçek oğullar ve kızlar olduğu yeni Aden Bahçesini açar. Ve aynı zamanda Efkariya bir kardeşlik mabedine dönüşür çünkü bizi kırılan ekmek ve takdis kadehi haline gelen Oğul'la birleştirerek kardeş yapar: "Tek bir ekmek olduğuna göre, çok sayıda olan bizler tek bir bedeniz, çünkü hepimiz tek ekmekten pay alıyoruz" (1. Korintliler 10:17)

Âdem’in yüreğini zehirleyen ve Kain'in ellerini kana bulayan bencillik, insan olan Tanrı Oğlu tarafından aşılmıştır. Efkariya ziyafetinde Mesih, elinde ekmekle Baba'ya şükran duasını sunar ve insanlığın düşmanı diye yansıtılan, Allah’ın her çarpıtılmış imajını kurtarır. Ve ekmeği bölüp öğrencilerine vererek yaralı kardeşliği iyileştirir. Efkariya gerçekten de sevme biçimimizi

54 BELLINI, Luciano (c), *Palabras de Liberación. Discursos y Homilias de Mons. Proaño*, (Quito: Abya Yala, 2009), 58-59.

iyileştirir. Mesih'in duasında hepimizin özel bir yeri vardır çünkü hepimiz cemaate çağrılmışızdır: "Sen bende, ben sende olduğum gibi, Baba, hepsi bir olsun" (Yuhanna 17:21). Ve aynı zamanda Efkaristiya'nın bu yeni "biz "i bir mabette kapalı kalmaz: Efkaristiya sevgisi dünyanın yaralarını iyileştirmek için taşar ve bizi birbirimize, somut ve görünür komşularımıza hizmet etmeye yöneltir.

55. Latin Amerika'da kilise cemaatlerinin Efkaristiya dinamizmi, hayatî merkezini "kutlanan" Sözü dinlemede ve "Ekmeğin kırılmasında" bulmuştur. Yeruslaim'deki toplantıda Yakup, Petrus ve Yuhanna'nın Pavlus ve Barnaba ile tanıma, birliktelik ve görevin bir işareti olarak "yoksulları hatırlama" duasıyla el sıkışması gibi (Ga. 2,10), bugün biz de her Efkaristiya sırasında aynı şeyi yapıyoruz.

Baba Allah'ın insan kardeşliğine duyulan özleme verdiği yanıt, dünyanın yaralarını sarmak için sevgiyle kendisini Yaşam Ekmeği yapan İsa Mesih'in kişiliğidir. Bu nedenle Kilise her zaman dışa dönük olmalı ve komşunun, sonuncunun ve en azın bedeninde Mesih'in Bedenini tanıyarak müjdeleme eyleminin verimliliğini yenilemelidir; bunun için Mesih'in en aza karşı gösterdiği aynı yaşam, yakınlık, sevgi ve haysiyet jestleri ve sözleriyle kendini acı çeken insanlığın hizmetine sunar. Efkaristiya ancak bu şekilde tarihte sonuncuların ve en çok unutulmuş olanların yaralarını iyileştiren yaşam Sözü ve Ekmeği olmaya devam eder.

56. Kardinal Jorge Mario Bergoglio, Buenos Aires başepiskoposu iken, vaazında Efkaristiya'nın Allah'ın içimizdeki ve bizim aracılığımızla en az olanlar için sevgi mührü olduğunu söylemişti: "Kırılan ekmeğin boş ellerimizi, Rab'bin yetenekleriyle cömert olanlara vaat ettiği 'sıkıştırılmış, sarsılmış ve taşan' ölçüyle dolacak hale getirsin. Efkaristiya'nın tatlı ağırlığı ellerimizde sevgi izi bıraksın ki, Mesih tarafından meshedilen eller en zayıfları karşılayan ve kucaklayan eller haline gelsin. Kutsanmış ekmeğin sıcaklığı, böylesine büyük bir armağanı ekmeğe, adalete ve Tanrı'ya aç olanlarla paylaşma arzusuyla ellerimizi yaksın".⁵⁵
57. Kilise, Mesih'le birleştiği ölçüde kurtuluşun evrensel sakramentidir. Mesih cemaat ise, Kilise de cemaattir, sadece insanlar arasında değil, "Mesih için, Mesih'le birlikte ve Mesih içinde" Allah'ın ebedi üçlü sevgisiyle cemaattir. Mesih'in Kalbinden doğan Kilise, kimseyi dışarıda bırakmadan herkesi kapsayan Efkaristiya sevgisiyle bu yeni kardeşlik ilişkilerini oluşturmak üzere gönderilmiştir. Aynı zamanda Efkaristiya, Tanrı'ya şükranın yükseltildiği ve tüm yaratılışın yaşamı ve bakımı için antlaşmanın yenilendiği dünyanın sunağıdır.
58. "Efkaristiya'nın kadını" Meryem Ana ile; halkımız için hayatını sunan İsa'nın Azize Marianita'sı ile; ve Efkaristiya şehidi Kutsal Emilio Moscoso ile birlik içinde, tüm insanlarla birlik içinde ve her yaratığın sesi olarak, ortak evimizden bu kardeşlik Mezmurunu yükseltiyoruz:

Uluslar, halklar, karalar, ırklar!
Yakın olan sizler, aileler ve dostlar,
Böylesine çok insanı öldüren silahlar
Hayatı ve şarkıyı boğan uyuşturucularla
Yaralı ve acı çeken, parçalanan ve dağılan sizler!

55 BERGOGLIO JORGE MARIO, *El verdadero poder es el servicio*, (Buenos Aires: Claretiana, 2013), 243-244.

...

Affet Tanrım, sertliđimi,
Çamurdan olduğumun tutarsız bir işareti
Uzaklaştırır beni insani ve ilahi olandan,
Koparır kardeşlik bağlarını
KEderlendirir senin ekmek ve şaraptaki sessiz varlığını.

İnsanlar ın döktüğü insanın kanı
Ölümcül kavgaların kardeşlik kanıdır.
Cömertliđinle bak, yüce Allahım,
Karışık bir zihin, yıpranmış bir kalp,
kabul edilmek için yalvaran dudaklar:
Senin sevgi dolu kalbine sığınsınlar.

Bağışla Allahım, bencilliğimi,
Kendini gizleyen şefkati.
Beni hırpalayan acıyı
Ekmek ve şaraptaki sessiz varlığında.
sen üstüne aldın çarmıhta,

Bize yardım et Allahım, sinodal yolda,
Daima kardeşler ve Kilise olmamızı sağla.
Nefret, bencillik ve kin olmadan
Diyalog ve sevginin içten tadına varmamıza yardım et.
Dünyanın sana haykıran yaralarına
Deva bulan merhem olmamızı sağla.

1. KONGRE DUASI

Yüce İsa,
gökten inen canlı ekmek:
Seni öven, sana tapan seni yücelten
Yüreğindeki insanlara bak.

Bedeninle beslemek için bizi
sofranın etrafında toplarken
tüm bölünmelerin, nefretin ve bencilliğın
üstesinden gelmemize yardım et,
bizi Göksel Baba'nın çocukları,
gerçek kardeşler olarak birleştirir,

Bize sevgi ruhunu gönder,
böylece kardeşlik yolunda yürümek -
barış, diyalog ve af,
dünyanın yaralarını iyileştirmek için birlikte çalışalım.

Âmin.

2. LOGO

HAÇ

Mesih'in Haçı, günahın açtığı yaraları iyileştirmek için dünyevi bedene girer. İnsanlığın Allah Kuzusu'na en büyük şiddeti uyguladığı yerde Allah, Mesih'in açık tarafından akan su ve kanın işaretleriyle ona olan sevgisini dökmüştür. Çarmıha Gerilen ve Dirilen İsa, Baba'yla barışmış kardeşler olarak herkesi kucaklamaktadır.

KALP

Mesih'in Çarmıh'taki açık Yüreği her şeyi yeni kılan sevginin kaynağıdır. Onun yarası bir yaşam ve uzlaşma kaynağıdır. Dirilmiş Olan'ın açık yaraları, insanlığı etkileyen nefret, düşmanlık, şiddet ve ölüm yaralarını iyileştiren sevgi yaralarıdır.

OSTIA

Ostia, tüm Hıristiyan yaşamının zirvesi ve kaynağı olan Efkaristiya'yı hatırlar. İnsanlık tarihine yeni bir yön verir, çünkü Allah halkını, Doğu'dan Batı'ya toplamaya devam eder, onları yaşam Sözü ve gökten inen diri Ekmek etrafında bir araya getirir. Efkaristiya bir kardeşlik bağıdır: günah bu bağı koparsa da, Efkaristiya kutlaması bizi aynı Göksel Baba'nın çocukları olarak tek bir sofrada yeniden bir araya getirir.

Dünyanın ortasında, sıfır enleminde yer alan bir şehir olan Quito, tarihin bu anında, bize Mesih'in sevgisiyle iyileşen bir kardeşlik hayalini inşa etmeye herkesin davet edildiği muazzam bir Efkaristiya şehri olmak için çadırını genişletiyor: "Hepiniz kardeşiniz" (Mt 23,8).

<p>“En torno a tu mesa”</p> <p><i>Rit.</i> Fraternidad para sanar el mundo eso nos muestras, Señor, desde la cruz. Tú nos congregas en torno a tu mesa y nos enseñas al hermano a amar.</p> <p>1 Con tu cuerpo y sangre, misterio divino, te haces presente aquí en el altar. Tú estás con nosotros en el pan y el vino que reconcilian, que dan vida y paz.</p> <p>2 Señor amigo, Palabra de Dios, tu nos invitas a ser fraternidad. Por ti aquí estamos y eres alimento que nos llena de amor para sanar.</p> <p>3 Fraternidad es más que una palabra, es un abrazo olvidando el rencor, es dar la mano al pobre y desvalido, es consolar al hermano en la aflicción.</p> <p>4 Tú nos enseñas a amar al más pequeño, ustedes son todos hermanos, sean uno. Desde Ecuador, para el mundo entero, anunciamos: Tú eres la vida, Jesús.</p> <p>Música: <i>Marco Antonio Espín</i> <i>Landázuri</i> Letra: <i>Marco Antonio Espín</i> <i>Landázuri y Solideo</i></p>	<p>Sofranın etrafında</p> <p><i>Rit.</i> Kardeşlikte, dünyanın şifası bulunur Rab çarmıhta bize gösterdi bunu Bizi topladın sofranın etrafına Ve öğrettin kardeşimize sevgiyi.</p> <p>1 Bedenin, kanın, ilahi gizeminle Kendini vermiş oldun bu sunakta Bizimlesin ekmekte ve şarapta Sen Barıştıran yaşam ve esenlik veren</p> <p>2 Arkadaş olan Rab, Allah’ın Sözü Çağırılıyorsun kardeşliğe bizi Bizimlesin, gıdamızsın, şükrederiz, iyileşelim diye doldurdun sevginle</p> <p>3 Sözün ötesinde kardeşlikte, kini unutturan kucaklaşmadır bu muhtaç ve yoksula uzattığın bir eldir acı çeken kardeşe verilen teselli.</p> <p>4 Sevmeyi öğrettin en önemsiz olanı Hepiniz kardeşsiniz, bir olun, dedin. Ekvador’dan dünyanın dört yanına Duyuruyoruz işte, Sen yaşamsın İsa.</p>
---	--

4. EFKARİSTİYA KONGRESİNİN FİZYONOMİSİ

Roma Ayin Düzeninden: *Kutsal Komünyon ve Ayin haricinde Efkaristiya Tapınması*

Dua ve Bağlılık için Sessizlik

59. Efkaristiya kongreleri son yıllarda Efkaristiya ibadetinin özel bir tezahürü olarak Kilise yaşamına girmiştir. Bunlar, belirli bir topluluğun tüm yerel kiliseyi davet ettiği ya da tek bir yerel kilisenin tek bir bölge ya da ulusun hatta tüm dünyanın diğer kiliselerini davet ettiği bir tür durak olarak

düşünülmelidir. Amaç, kilise üyelerinin birlikte Efkariya gizeminin bazı yönlerinin en derin çağrısına katılmaları ve ilahi sevgi ve birlik bağı içinde ibadetlerini açıkça ifade etmeleridir. Bu tür kongreler, yerel kilisenin tam katılımı ve diğer kiliselerin onunla birlikteliği nedeniyle gerçek bir iman ve sevgi işareti olmalıdır.

Kongre Hazırlığı

60. Hem yerel kilise hem de diğer kiliseler, kongrenin yeri, teması ve programı konusunda önceden çalışmalar yapmalıdır. Bu çalışmalar gerçek ihtiyaçların göz önünde bulundurulmasını sağlayacak ve teolojik çalışmaların ilerlemesini ve yerel kilisenin iyiliğini teşvik edecektir. Teoloji, İncil, litürji, pastoral ve insani çalışmalarda uzman kişiler bu araştırmalara yardımcı olmalıdır. [110]

61. Bir Efkariya kongresine hazırlanırken öncelikli olarak aşağıdakiler göz önünde bulundurulmalıdır:

- a) Özellikle Kilise'de yaşayan ve çalışan Mesih'in gizemi olarak Efkariya'ya ilişkin, farklı grupların kapasitesine uygun kapsamlı bir katekez;
- b) Allah'ın sözünün dinsel bir şekilde işitilmesini ve kardeşlik ve topluluk ruhunu teşvik etmek amacıyla ayinlere daha aktif katılım;
- c) Başlangıçtaki Hıristiyan cemaatleri örneğini izleyerek, insani gelişim için sosyal girişimlerin araştırılması ve teşvik edilmesi ve dünyevi mallar da dâhil olmak üzere malların uygun şekilde dağıtılması. Böylece, çağdaş toplumun büyümesinde bir güç ve gelecekteki krallığın teminatı olarak Müjde'nin mayası, Efkariya sofrasında bir ölçüde yayılabilir.

Kongre kutlamaları

62. Kongre kutlamaları bu kriterlere uygun olmalıdır:

- a) Efkariya ayininin kutlanması, tüm çabaların ve çeşitli adanmışlık hizmetlerinin yönlendirilmesi gereken kongrenin gerçek merkezi ve en yüksek noktası olmalıdır;
- b) Allah'ın sözünün kutlamaları, katekez toplantıları ve halka açık konferanslar, kongrenin temasını derinlemesine araştırmak ve gerçekleştirilecek pratik yönleri açıkça önermek için planlanmalıdır;
- c) Bu dindarlık biçimine özellikle uygun olan belirlenmiş kiliselerde, kutsanmış kutsal ayinin huzurunda ortak dualar ve uzun süreli tapınma için bir fırsat olmalıdır;
- d) Kutsal ayinin ortak ilahiler ve dualar eşliğinde şehrin sokaklarında taşındığı alay için yerel, sosyal ve dini koşullar göz önünde bulundurularak Efkariya alaylarına ilişkin düzenlemelere uyulmalıdır.

5. EKVADOR'DA MÜJDELEME

Latin Amerika'nın keşfi ve müjdenmesi, İspanya'nın Katolik Kralları Isabel ve Ferdinand'ın himayesinde Kristof Kolomb'un karavela gemilerinin Guanahani (Bahamalar) adasına indiği ve gelecekteki müjdelemenin bir habercisi olarak San Salvador olarak adlandırılan sembolik 12 Ekim 1492 tarihiyle bağlantılıdır. Kolomb'un ikinci seferiyle Yeni Dünya'ya ulaşan on iki rahiple başlayan bu süreç, 6 Ocak 1494'te Amerika'daki ilk ayini kutlayan Havarisel Vekil Rahip Bernard

Boyl tarafından yönetildi. Bu tarihler, bir yüzyıldan biraz daha uzun bir süre içinde insanlığın yörüngesinin yönünü değiştiren bir kıtanın müjdelenmesinin büyüleyici tarihine işaret ediyordu.

İncil'in Ekvador'da yayılması, Atahualpa'nın öldürülmesinden (1533) sonra yıkılan İnka İmparatorluğu'ndan geriye kalanların kolonileştirilmesi sürecinin bir parçası olduğu için, müjdeleme çalışmalarında ışıklar ve gölgeler vardı. İspanyol birliklerinin papazları olarak bugünkü Ekvador topraklarına gelen Fransiskanlar, Mercedaryanlar, Dominikenler ve Augustiniyenlerin birçoğu kıtanın diğer bölgelerinde İncil'i ilan etme konusunda deneyim kazanmışlardı. Bu nedenle öncelikle Quito bölgesinin sakinlerini, dillerini, sosyal yapılarını, inançlarını, alışkanlıklarını ve geleneklerini tanımaya çalıştılar ve müjdelemenin en iyi yolunun, kabile topluluklarının şefleri olan caciklerin çocuklarından başlayarak bunu yerli dilinde yapmak olduğunun farkındaydılar.

Bu nedenle, önce Quito bölgelerinin sakinlerini, dillerini, sosyal yapılarını, inançlarını, alışkanlıklarını ve geleneklerini tanımaya çalıştılar ve müjdelemenin en iyi yolunun, kabile topluluklarının şefleri olan *caciqueslerin* oğullarından başlayarak bunu yerli dilinde yapmak olduğunun farkındaydılar. İlk temasların baskıcı tonu yerini yavaş yavaş iknaya bıraktı: hemen din değiştirmeleri dayatılmıyordu, ancak yerli halkın özgürce kabul etmesi bekleniyordu, çünkü inancın kabulü zorlamayla mümkün değildi.

Elimizdeki verilere göre, 1534 yılında San Francisco de Quito şehrinin Hint-Hispanik kuruluşu, Kilise'nin bu topraklardaki tarihine damgasını vuran dönüm noktasıdır. Şehrin kuruluşundan iki yıl sonra, *Escorial de los Andes* olarak bilinen mimari bir kompleks olan San Francisco kilisesi ve manastırının inşasına başlandı. Yerlilerin hafızasında çoktan yer etmiş olan bu yerde, Peder Rique ve arkadaşları yeni kilisenin önünde Ekvador'un bereketli topraklarına ilk buğday tohumunu ektiler ve bununla birlikte Quito'ya İncil'in iyi tohumunu emanet ettiler.

1545'te Quito cemaati Lima'ya bağlı bir episkoposluk bölgesine yükseltildi ve gelecekteki cemaatlerin çekirdeği olan 'doctrinas' dini cemaatler tarafından çoğaltılarak Quito'nun Real Audiencia'sının siyasi olarak doğmasını sağladı (29 Ağustos 1563). Cizvitlerin de müjdeleme çalışmalarına katılmasının ardından sömürge Kilisesi, Aziz Fulgentius Üniversitesi ve Aziz Gregory Üniversitesi'nin kurulmasına yol açan bir okullar ağı kurarken, sanat ve zanaat en büyük ifadesini *Quiteña* okulunun başyapıtlarında buldu. Bu arada, İncil ülkenin Amazon kuşağına nüfuz etti

İncil'i ilan etme faaliyetlerine rehberlik etmek, yerlilerin hak ve özgürlüklerini onaylamak, yerli dillerde katekeçler wprdden copy / paste kolay ya o yüzden sanırım

ve vaazları teşvik etmek, resim, müzik ve şarkıları kullanmak için metropolitlik konseyleri ve taşra sinodları toplayan episkoposlar tarafından desteklenen kentsel çevrelerde müjdeleme hızla gelişti. Böylece Latin Amerika'daki Katolik Kilisesi'nin değerli hazinesi olan büyük halk dindarlığı mozaïği gelişti.

Hataları görmezden gelmeden, sömürge döneminde Kilise'nin, halkın ihtiyaçlarına gösterdiği ilgi ve yerli halkın onurunu desteklemesi nedeniyle 'ulusal duyguların şekillendiricisi' olarak görüldüğünü kabul etmek gerekir.

Quito Episkoposu Alonso de la Pena'nın (+1687) Kızılderili cemaat rahipleri için hazırladığı güzergah, 1812'de Quiteña Kilise Meclisi rahipleri tarafından hazırlanan Cumhuriyetçi Ekvador'un ilk Temel Tüzüğü, Ulusal Üniversite'nin Cizvit Kürsülerinin sosyal ve bilimsel yönelimi ve ilk Politeknik Okulu, bu sosyal kuvvetlendirme ve pastoral hizmet çalışmasının kilometre taşlarıdır. Cumhuriyetçi Ekvador'da episkoposlar, episkoposluk rahipleri, din adamları ve kadınları ve seçkin meslekten olmayan kişiler, ülkenin Hıristiyan ve kültürel fizyonomisini bugüne kadar inşa etmiş ve yeniden teyit etmişlerdir.

Ekvador'daki Tanrı halkı, farklı kültür, dil ve geleneklere sahip halkların Müjde ile verimli bir şekilde karşılaşmasının meyvesidir. Yaşanan inanç, aralarında 'Quito'nun zambağı' Aziz Mariana de Jesús'un (1618 - 1645), "Baba y Guayaquil'ın Gülü", Çok Mutlu Mercedes de Jesús (1828 – 1883), Aziz Narcisa de Jesus Martillo y Morán (1832 - 1869), 'Niña Narcisa'; Efkariştiya şehidi Çok Mutlu Emilio Moscoso (1846 - 1897)'nun da aralarında bulunduğu çok sayıda erkek ve kadının kutsallığında açık ifadesini bulmaktadır.

Tüm bunlar bugün hala eğitim kurumlarında, muhteşem sanat eserlerinde ve UNESCO tarafından 'insanlığın kültürel mirası' olarak ilan edilen Quito şehrinin kiliselerinde görülebilir. Ancak en önemli miras, ailelere ve topluma, özel ve kamusal yaşama nüfuz eden değerlerden; yani yenilgilerin ve zaferlerin tarihsel hafızasından, kültüre, sanata, zanaata, kutlamaya ve dinlenmeye, doğuma ve ölüme ilham veren büyük dini temaların canlılığından gelen bilgelikten oluşmaktadır. Her türlü şiddetli düşmanlıktan daha güçlü olan samimi kardeşlik ruhu, 'mingaların' sevinç ve coşkusunda, festivallerde, yabancılara karşı gösterilen dostlukta, zorlu sınav anlarındaki dayanışmada ortaya çıkmaktadır.

Kurtarıcı Mesih'in Müjdesi'nin 1874'ten beri İsa'nın Kutsal Kalbi'ne adanmış olan bu Amerika topraklarına gelişi, 53. Uluslararası Efkariştiya Kongresi'ni kutlamak üzere dünyanın dört bir yanından Quito'ya ulaşacak olan hacırlarla canlılığını paylaşmak isteyen, yaşayan bir Kilise'nin gerçek meyvesini sevinçler ve üzüntüler arasında olgunlaştırmıştır.

İÇİNDEKİLER

<i>Sunum</i>	p. 3
GİRİŞ	
Bir kardeşlik rüyası	“ 4

1. YARALI BİR KARDEŞLİK

“Kardeşin nerede?” (Gen 4:9)	“	7
Allah’ın Yaratıcı Tasarımı	“	7
Günah: Allah ile ilişkinin kopması		8
Şekli bozulan kardeşlik: Kardeşlikten düşmanlığa		8

2. MESİH’TE GERÇEKEŞEN KARDEŞLİK

“Ne güzeldir, ne sevinçlidir, kardeşlerin birlikte olması!” (Mez. 133,1)“		11
Efkaristiya: Tarihin özetlenmesi		11
Efkaristiya: Kardeşliğin gerçekleşmesi		13
Sonu olan kardeşlik, kardeşlik değildir		15

3. DÜNYAYI İYİLEŞTİRECEK KARDEŞLİK

“Onlara yiyecek bir şeyler verin” (Lk 9,13).....		17
Uzlaşma ve Şiddet....		17
Yarıtlış ve Evrensel Kardeşlik		19
Kilise: Dünyanın şifasının tanıklığı.....		20

SONUÇ

Efkaristiya: Kardeşliğin bir mezmuru		
“Hepiniz kardeşsiniz” (Mt 23,8)		23

EK

Kongre Duası		26
Logo		27
Resmi dua		28
Efkaristiya Kongresinin Fizyonomisi		29